

ΟΙ ΟΜΙΛΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Μετά την αποκάλυψη της προτομής του μίλησε ο Πρόεδρος του Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας κ. Βασίλειος Κώτσας, που είπε:

Ο Σύλλογος των εν Αμερική Νεοχωριτών έννοιωσε την υποχρέωση να τιμήσει τον δάσκαλο Χρήστο Παπανικολάου για την αγάπη, την δράση και την προσφορά του στο Νεχώρι και τους Νεχωρίτες, σε χρόνια δύσκολα βοηθώντας τον φίλο, τον συγγενή, τον συγχωριανό να ξενιτευθεί, ώστε να βοηθηθεί και να βοηθήσει.

Ελπίδα και ευχή μας είναι η προτιμή αυτή να γίνει ο Φάρος που θα φωτίζει, θα θυμίζει και θα παραδειγματίζει στις νέες γενεές, την αρετή, την αφοσίωση και την αγάπη που πρέπει να προσφέρουν στο αγαπημένο σε όλους μας ΝΕΧΩΡΙ.

Ο Σύλλογός μας θέλει να ευχαριστήσει τον αντιπρόσωπό μας στην Ελλάδα κ. Αλέκο Φλώρο, τον κ. Αθανάσιο Βλάχο και τον κ. Χρήστο Τσέλιο, με τις προσπάθειες των οποίων έγινε δυνατή η κατασκευή και η τοποθέτηση της προτιμής αυτής. Επίσης ο Σύλλογός μας ευχαριστεί όλους εσάς που παρευρεθήκατε στην εκδήλωση αυτή τιμώντας έτσι την μνήμη του αειμνήστου Χρήστου Παπανικολάου, του οποίου η μνήμη θα είναι αιωνία.

Στη συνέχεια μίλησε ο Πρόεδρος του Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας κ. Κωνσταντίνος Μάντης, ειπών:

Αείμνηστε Δάσκαλε,

Με ιδιαίτερη συγκίνηση παριστάμεθα σήμερα σαν εκπρόσωποι του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Νεοχωριτών στα αποκαλυπτήρια της προτο-

μής σου, για να αποτίσουμε τον οφειλόμενο φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης, σαν Νεχωρίτες και σαν μαθητές σου.

Η μορφή σου θα μας θυμίζει πάντοτε τον δάσκαλό μας, και τον ρηξικέλευθο Νεχωρίτη, που πρωτοστάτησε στα μεγάλα έργα του χωριού μας.

Με ανιδιοτέλεια είχες θέσει τον εαυτό σου στην υπηρεσία του χωριού και του κάθε Νεχω-

ρίτη.

Επιδώκες την πρόοδο του χωριού και προσπαθούσες να είναι μονιασμένο και αγαπημένο. Ατενίζοντας την μορφή σου, πρέπει όλοι να θυμώμαστε την προσφορά σου στο χωριό μας και το θετικό σου έργο, και να προσπαθούμε όλοι στα πλαίσια του δυνατού να κάνουμε το

Συνέχεια στη σελίδα 6

Άποψη της προτιμής του αείμνηστου Δάσκαλου Χρήστου Παπανικολάου, που έγινε με δαπάνη του Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας και τοποθετήθηκε στο προαύλιο του Σχολείου.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Πέρναι όλοι οι Νεχωρίτες ζητήσαμε μια ευχή από την Παναγία «τον χρόνον Παναγιά μας να μας αξιώσεις να ξανάρθουμε προσκνηντές στη χάρη Σου», και η Παναγιά μας μας μάζεψε πάλι φέτος στο χωριό και ξαναπροσκνησαμε τη χάρη Της, και γιορτάσαμε με Νεχωρίτικη αγάπη όλοι οι χωριανοί το πανηγύρι μας. Από τις αρχές Αυγούστου άρχισαν να καταφθάνουν οι Νεχωρίτες από το εσωτερικό και εξωτερικό.

Η Παναγιά μας μας βοηθάει να ανταμώσουμε όλοι μαζί στο χωριό και να την προσκνηθούμε σαν μάνα μας που είναι, να αγκαλιαστούμε, να φιληθούμε και να μείνουμε μονιασμένοι και αγαπημένοι όπως το θέλουμε όλοι οι Νεχωρίτες.

Γιατί η φήμη η καλή που υπάρχει για τους Νεχωρίτες για την αγάπη και ομόνοια που έχουμε όλοι, πρέπει να μείνει, να μην την διαψεύσουμε, και επαληθεύσει η παροιμία «κακό χωριό τα λίγα σπίτια».

Ας προσπαθήσουμε όλοι οι Νεχωρίτες να διατηρήσουμε την αγάπη που έχουμε. Και πιστεύουμε ότι οποιεσδήποτε διαφωνίες υπάρχουν, η κριτική που γίνονται, είναι νομίζουμε καλοπροαίρετες και αποβλέπουν σε ότι καλύτερο μπορεί να γίνει για το χωριό και τους χωριανούς. Και όσοι μπορούμε να είμαστε συμβιβαστάι όποιων προσπαθούν να σπάσουν την ομόνοια και την αγάπη που έχουμε. Όλα ξεκινούν από αγάπη για το χωριό και τους χωριανούς μας.

Στην όποια καλή προσπάθεια καταβάλλουμε για το σκοπό αυτό θα έχουμε προσιάτη και βοηθό την Παναγιά μας.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

● Στις 26 Ιουλίου γιορτάστηκε η μνήμη της Αγίας Παρασκευής με θεία λειτουργία στο παρεκκλήσιο που είναι προς τιμήν της στο Παληονέχωρο. Πήγαν αρκετοί χωριανοί, μια και η μετάδοση είναι εύκολη με αυτοκίνητα, λόγω του δρόμου που έχει γίνει από χρόνια.

Με λύπη μας διαπιστώσαμε ότι το εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής παρουσιάζει ρωγμές στους τοίχους και στο δάπεδο, πάρα πολύ επικίνδυνες για κατάρρευση.

● Την 1 Αυγούστου έγινε στα γραφεία της Νομαρχίας στο Μεσολόγγι η δημοπρασία για την συνέχιση των εργασιών μεταφοράς του νερού από το Αρκουδό-

ρεμα, ύστερα από επιχορήγηση 5.000.000. Αναδείχτηκε μειοδότης εργολάβος, και πιστεύουμε ότι σύντομα θα αρχίσουν οι σχετικές εργασίες.

● Αρχές Αυγούστου άρχισαν οι εργασίες στερέωσης του χώρου γύρω από την Εκκλησία μας για αποκατάσταση των ζημιών που έχουν επιστημανθεί από τους αρμόδιους μηχανικούς.

Έγινε ο μαντρώτοιχος από το καμπαναριό μέχρι την αποθήκη πίσω από το ιερό, ως επίσης ρίχτηκε το γκρο μπετόν στο προαύλιο του Ιερού Ναού και απομένουν να γίνουν: 1) ο υπόλοιπος μαντρώτοιχος από την αποθήκη μέχρι το Νεκροταφείο, 2) η ανακατασκευή σε άλλο σημείο της αποθήκης, 3) η πλακόστρωση του προαυλίου, και 4) το στραγγιστήριο πίσω από το Νεκροταφείο.

● Αρχές Αυγούστου παραδόθηκε έτοιμο και το συντριβάνι που κατασκεύασε με δαπάνη του ο Σύλλογός μας, γύρω από το πλατάνι στην πλατεία του χωριού μας.

Το έργο το κατασκεύασε ο συγχωριανός μας Κωνσταντίνος Φούρλας, ο οποίος συνεργάστηκε με τον επίσης συγχωριανό μας Ιωάννη Λούπα, έδωσαν όλη τους την τέχνη για το έργο αυτό. Και πραγματικά το συντριβάνι που έγινε είναι ένα καλλιτέχνημα στην πλατεία του χωριού.

Συγχαρητήρια λοιπόν στον Κώστα Φούρλα και στον Ιωάννη Λούπα που απέδωσαν πολύ σωστά το σχέδιο που ετοίμασε αφιλοκερδώς ο αρχιτέκτων μηχανι-

Και φέτος το πανηγύρι μας είχε επιτυχία. Από την παραμονή 22 Αυγούστου όλα ήταν έτοιμα. Τα καταστήματα όπως κάθε χρόνο ετοίμασαν τα τραπέζια, τα ψητά κ.λπ. και εξυπηρέτησαν όλον τον κόσμο, σ' όλο το τριήμερο. Τους αξίζει ένα μεγάλο ευχαριστώ.

Η εξέδρα για τα όργανα έτοιμη και αυτή, και γύρω στις 10 το βράδυ άρχισε η ορχήστρα του Νίκου Αράχωβα να παίζει, και άρχισε ο χορός που κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες της 23)8.

Την επομένη 23)8 μνήμη της Παναγίας μας έγινε Θεία Λειτουργία, με συμμετοχή του Παπαγιάννη Σαλτού, Παπανίκου Μασγάλα, Αρχιμανδρίτη από την Ναύπακτο, και τον Ιερέα της Αράχωδας τον παπα-Δανιά.

Το φετεινό μας πανηγύρι

Η Εκκλησία κατάμεστη από κόσμο που ήρθε να προσκνηθεί τη χάρη της Παναγίας μας. Μετά τη θεία λειτουργία όλος ο κόσμος κατέβηκε στην πλατεία όπου άρχισε το φαγοπότι, με πάρα πολύ καλό ψητό, κοκορέτσι κ.λπ. Στην συνέχεια άρχισε να παίζει η ορχήστρα του Αράχωβα παραγγελίες με τραγούδια του τραπεζιού, και μετά άρχισε ο χορός που κράτησε μέχρι αργά το μεσημέρι.

Το βράδυ της ίδιας ημέρας, άρχισαν να έρχονται για να γλεντήσουν μαζί μας από την Αράχωδα, τον Άγιο Δημήτριο, τον Διπλάτανο κ.λπ.

Γλεντήσαμε και χορέψαμε μαζί αδελφικά μέχρι τις πρωινές ώρες της 24)8.

Πριν αρχίσει ο χορός καλωσόρισε τους χωριανούς και φίλους του χωριού μας ο Πρόεδρος κ. Σωτήριος Χολέβας.

Στη συνέχεια απηύθυνε χαιρετισμό ο Πρόεδρος του Συλλόγου Νεοχωριτών Αμερικής, ο κ. Βασίλειος Κώτσας, ο οποίος μιλώντας τόνισε την συγκίνησή του που βρίσκεται φέτος στο πανηγύρι μαζί με άλλους Νεχωρίτες από την Αμερική. Και διαβίωσε τους πατριωτικούς χαιρετισμούς από τους Νεχωρίτες της Αμερικής.

Στη συνέχεια μίλησε ο Πρόεδρος του Συλλόγου Νεοχωριτών κ. Κωνσταντίνος Μάντης, ο οποίος είπε:

«Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι του χωριού μας.

Έκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας, σας καλωσορίζω στην φετινή γιορτή της Παναγίας μας, και στο πανηγύρι του χωριού μας.

Μεγάλη χαρά και συγκίνηση νιώθουμε απόψε όλοι οι Νεχωρίτες, διότι μας αξίωσε και φέτος η Παναγιά μας να ανταμώσουμε πάλι, να αγκαλιαστούμε με Νεχωρίτικη αγάπη και να γλεντήσουμε αδελφικά.

Ο Σύλλογός μας πραγματοποιεί απόψε λαχειοφόρο αγορά, τα έσοδα θα διατεθούν για τους σκοπούς του, και με την ευκαιρία σας γνωρίζω ότι το συντριβάνι που βλέπετε έγινε με δαπάνη του Συλλόγου μας

Συνέχεια στη σελίδα 7

ΓΑΜΟΙ

— Η Αικατερίνη Γ. Γιάνναρη και ο Λουί Ζικαρέλη παντρεύτηκαν στην Αμερική.
— Ο Ιωάννης Κ. Γιάνναρης και η Παναγιώτα Ντέλα παντρεύτηκαν στην Αμερική.
— Η Ευαγγελία Δ. Μπαλαφούτα και ο Νικόλαος Χοχτούλας παντρεύτηκαν στην Ναύπακτο.
— Ο Νικόλαος Δ. Καραδήμας και η Ελένη Μητσώνη παντρεύτηκαν στην Ναύπακτο.
— Η Αθηνά Ι. Μάλλιου και ο Θεόδωρος Γρηγορίου από την Αμερική, παντρεύτηκαν στην Αθήνα.
— Η Μαρία Γ. Πλάκα παντρεύτηκε με τον Παντελή Γιανναντωνάκη.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η Αγλαΐα Μπιθικούκη (το γένος Ι. Σαλτού) γέννησε αγοράκι.
— Η Ρέα Γ. Μάντη γέννησε αγοράκι.
— Η Σίσυ Ν. Ζαρκάδα γέννησε κοριτσάκι.
— Η Ελένη Λύρου (το γένος Άννας Μπάρα - Φούρλα) γέννησε κοριτσάκι.
— Η Γιώτα Κ. Πρινοπούλου (το γένος Βασιλείου Παπακώστα) γέννησε αγοράκι.
Ευχόμαστε να ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Ο Μπάμπης και Δώρα Γιαννακοπούλου βάπτισαν το κοριτσάκι του Χρήστου και της Ελευθερίας Γ. Τσέλιου και το ονόμασαν Ελένη.
— Ο Γεώργιος Κ. Πανάγος βάπτισε το κοριτσάκι του Γεωργίου και της Ευαγγελίας Βέλλιου (το γένος Κ. Φούρλα) και το ονόμασαν Γεωργία.
— Οι Ειρήνη Κρέτση, Ευτυχία Γιαννοπούλου και Γιάννα Βασιλείου βάπτισαν το κοριτσάκι του Ιωάννου και της Μαρίας Γ. Γιάνναρη και το ονόμασαν Ευαγγελία.
— Ο Αντώνιος Μασγάλας βάπτισε το αγοράκι του Αθανασίου Κοπάνη και το ονόμασε Γεώργιο.
— Στην Αμερική ο κ. και η κ. Αντανίου Κούκουνα και ο κ. Θωμάς Ροδάς βάπτισαν τα δίδυμα κοριτσάκια του Γιάννη και της Ελένης Τσοούκαλου και τους έδωσαν τα ονόματα Ευαγγελία και Μαρία.
Ευχόμαστε να ζήσουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Κωνσταντίνος Σαλτός και η Ελένη Βούλγαρη αρραβωνιάστηκαν.
— Η Τίνα Γ. Δασκαλάκη αρραβωνιάστηκε με τον Θεόδωρο Α. Κολλάρον.
Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Πέθανε και κηδεύτηκε στο Αγρίνιο ο Φώτιος Βέλλιος.
— Πέθανε στην Αμερική και κηδεύτηκε στο χωριό η Ειρήνη Θ. Μπαλαφούτα.
— Πέθανε στην Πάτρα από εργατικό ατύχημα ο Κωνσταντίνος Σπ. Μάλλιος και κηδεύτηκε στο χωριό.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Από τους κάτωθι συγχωριανούς μας που μένουν στην Αμε-

Κοινωνικά

ρική επεστράφη ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ που στείλαμε τον Ιούλιο. Παρακαλούμε, όποιος Νεχωρίτης συναντηθεί μαζί τους ας τους ενημερώσει να μας στείλουν με μια επιστολή τους την διεύθυνσή τους για να παίρνουν την εφημερίδα μας.
Μπαζιώνη Ιωάννη.
Καραγιάννη Ιωάννη του Απ. Μαύρο Ευθύμιο του Νικ.
Σκεπαρνια Λεωνίδα του Νικ.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

— Η Ντίνα Φ. Μέμμου πέτυχε στις εξετάσεις του Κέντρου Ηλεκτρονικών Υπολογιστών του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, όπου και προσελήφθηκε.
— Ο Δάσκαλος Ιωάννης Μαστροκώστας πέτυχε στις εξετάσεις του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων για μετεκπαίδευση.
— Ο Κωνσταντίνος Αλ. Φλώρος έλαβε την άδεια ασκήσεως του δικηγορικού επαγγέλματος.
— Πέτυχε στο Φαρμακευτικό τμήμα της Ιατρικής Σχολής Αθηνών ο Κωνσταντίνος Π. Βλάχος.
— Πέτυχε στο Φιλοσοφικό τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών η Χριστίνα Ν. Μπαζιώνη.
— Αποσπάστηκε στην Αθήνα από τα Χανιά ο Κωνσταντίνος Σαλτός, για να φοιτήσει στη Σχολή Προγραμματιστών του Γ.Ε.Ν., ύστερα από επιτυχείς εξετάσεις.
— Πήρε το πτυχίο του ΤΕΦΑΑ Αθηνών (καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής η Βίβια Κ. Μάλλιου).
— Πήρε το πτυχίο του ΤΕΦΑΑ Αθηνών (καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής η Βίκυ Ι. Μάλλιου).
— Η Μαρία Γ. Δασκαλάκη εισήχθη 3η στο Φυσικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Πατρών.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ

— Ο Νικόλαος Γ. Ζαρκάδας εξήλθε από την Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας, και τοποθετήθηκε στο Αστυνομικό Τμήμα Χολαργού.

ΚΑΛΗ
ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ

— Ο Μάκος Χρ. Παπαχρήστου τοποθετήθηκε προϊστάμενος στο Υποκατάστημα Τραπεζής Κρήτης στο Μεσολόγγι.
— Ο ιερέας Νικόλαος Μασγάλας ορίστηκε από τον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ναυπακτίας και Αγίου Βλασίου κ.κ. Αλέξανδρον, Αρχιερατικός Επίτροπος της περιοχής μας, δηλαδή πρώην Δήμου Κλεπαϊδός.

ΤΕΛΕΙΩΣΕ
ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ

Απολύθηκε από την Αεροπορία ο Χρήστος Ν. Πατερέκας. Καλός πολίτης.

ΔΩΡΕΕΣ

Ο Κωνσταντίνος Κρασιάς που εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα ύστερα από μακροχρόνια παραμονή στη Γαλλία, δώρησε στην Κοινοτική Βιβλιοθήκη του χωριού μας 50 τόμους βιβλίων εις μνήμην του θείου του Κωνσταντίνου Κρασιά.

Ο Χρήστος Σπ. Μάλλιος πρόσφερε στο Σύλλογό μας, για τους σκοπούς του δρχ. 5.000, εις μνήμην του πολυαγαπημένου του αδελφού Κωνσταντίνου Σπ. Μάλλιου.

Ιδιαίτερα πρέπει να τονίσουμε ότι ο πίνακας που δώρησε ο ζωγράφος κ. Μίλτος Γκαντζώνης ήταν μεγάλης αξίας, όπως μεγάλος ζωγράφος είναι τόσοι εντός της Ελλάδος, όσον και σε διεθνή χώρα.

Τον ευχαριστούμε ιδιαίτερα και του ευχόμαστε πάντα επιτυχίες.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο Αντώνιος Παπαλέξης ύστερα από 5 ετών κοπιώδη εργασία ετύπωσε και κυκλοφόρησε το βιβλίο «Λεξικό Ομόρων Λέξεων και Τονικών Παρωνύμων» (από τον Όμηρο μέχρι σήμερα). Πρόκειται για ένα βιβλίο αξίας πνευματικής, με ενδιαφέρον τόσο για τους εκπαιδευτικούς, όσον και για τους μαθητές των σχολείων, αλλά και για κάθε άνθρωπο.

Είναι ένα βιβλίο που όμοιο δεν έχει κυκλοφορήσει.

Οιοσδήποτε θέλει να το αποκτήσει μπορεί να τηλεφωνήσει στον γιό του Αλέκο στην Αθήνα στο τηλέφωνο 65.50.564.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ευχαριστούμε όλους του Νεχωρίτες που συμμετέχουν καθ' οιονδήποτε τρόπο στο πένθος για τον θάνατο της αγαπημένης μας συζύγου, μητέρας, αδελφής και γιαγιάς

Θ. ΜΠΑΛΑΦΟΥΤΑ

Ο σύζυγος Θεόδωρος, τα παιδιά της Νικόλαος και Ιωάννης, Μαρία και Γεώργιος Πανάγος, Βασιλική Κατσαούνη, Μαγδαληνή και Αθανάσιος Αγγελής, η αδελφή Ευαγγελία Α. Πλάκα, τα εγγόνια της.

Ευχαριστώ θερμώς όλους τους Νεχωρίτες που με οποιονδήποτε τρόπο συμπαραστάθηκαν κατά τον αιφνίδιο και πρόωγο θάνατο του πολυαγαπημένου μου αδελφού Κωνσταντίνου Μάλλιου.
Ο αδελφός: Χρήστος Σπ. Μάλλιος.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

	ΔΡΧ.
Ειρήνη Βενετάκη (γένος Κ. Λάππα)	2.000
Ελένη Ευαΐδη (γένος Δ. Μπουραζέρη)	3.000
Αντώνιος Πλάκας	500
Μιχαήλ Ν. Καλαθάς	500
Γεώργιος Μαζιάς	1.000
Αθανάσιος Κοπάνης	1.000
Καίτη Νταφύλλου	500
Ειρήνη Φούρλα	1.000
Γεώργιος Ψαρράς	2.000
Ιωάννης Γ. Γιάνναρης	200
Ελένη Κωτσάλου	200
Ευάγγελος Μαρούδας	2.000
Ολυμπία Ν. Τσέλιου	1.000
Κων/νος Καλλιμάνης	3.000
Νικόλ. Δ. Μπαλαφούτας	1.300
Σπυρίδων Βέλλιος	2.000
Μαγδαλ. Γιοβανοπούλου	300
Βασίλ. Χ. Παπανικολάου	2.000

Ιωάννης Δ. Παπακώστας	2.500
Ιωάννης Κωνσταντινίδης	2.000
Μιχαήλ Ρηγάτος	1.000
Μάκος Παπαχρήστου	2.000
Χρήστος Σαβελώνας	1.000
Μαρία Χορταριά (γένος Πιστιόλη)	1.000
Στέφανος Ασημακάκης	5.000
Αθαν. Παπαγεωργίου	500
Γεώργιος Ι. Φτερούγας	5.000
Κωνσταντίνος Μασγάλας	2.300
Καίτη Κοττάκη (γένος Ι. Λάππα)	2.000
Χρήστος Β. Φούρλας	1.000
ΑΠΟ ΑΜΕΡΙΚΗ	
Ιωάννης Θ. Μάλλιος	2.000

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Από την Αμερική

	ΔΡΧ.
Δημήτριος Μασγάλας	5.000
Αθανασία Θεοφάνη (γένος Ν. Καραγιάννη)	2.000
Ιωάννης Παλαιομήτρος	5.000
Γεώργιος Ι. Κότσαλος	5.000
Κωνσταντίνος Σιδεράς	5.000
Γρηγόριος Γ. Ντούζος	3.000
Ιωάννης Θ. Μάλλιος	2.000

	ΔΟΛ.
Θεόδωρος Μπαλαφούτας	50
Τασία Δ. Λαΐνα	20
Γιαννούλα Αυγερίου (γένος Δ. Παπακώστα)	30
Ιωάννης Τσοούκαλος	20
Ιωάννης και Ευαγγελία Κουτσκόστα (γένος Α. Πανάγου)	20
Γεώργιος Ζηνέλης	20
Κωνσταντίνος Γ. Ζηνέλης	20
Αναστασία Μποτσόλη (γένος Γ. Ζηνέλη)	20
Βασίλειος Ι. Καλαθάς	100
Νικόλαος Α. Σκεπαρνιας	20
Κωνσταντίνος Κολοκυθάς	20
Ευαγγελία Κότσωνη (γένος Δ. Γιαννάκου)	20
Μαρία Γ. Πανάγου	50
Βασιλική Κατσαούνη	20
Βασίλειος Γ. Λαζοδήμος	20
Ανώνυμος	100
Ευθύμιος Γ. Πανάγος	10
Γεώργιος Ευθ. Πανάγος	20
Ιωάννης Γιαννάκος	20
Ανώνυμος	10
Αγλαΐα Τσόγκα (γένος Ι. Ζάχου)	20
Βασίλειος Ι. Κότσαλος	50
Δημήτριος Α. Πλάκας	25
Δημήτριος Θ. Μάλλιος	25
Νικόλαος Α. Μαρούδας	50
Αθανάσιος Τσίγκας	10
Σωτηρία Λαμνάντου (γένος Ιωάννου Ζάχου)	20
Ειρήνη Ι. Μασγάλα	20

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Ο Γεώργιος και η Ελένη Ντούζου πρόσφεραν στον Σύλλογό μας δραχμές 5.000 εις μνήμην του εξαδέλφου των Αντωνίου Φλώρου.

Επίσης οι ίδιοι Γεώργιος και Ελένη Ντούζου πρόσφεραν στον Ιερό Ναό του χωριού μας δραχμές 5.000 εις μνήμην του εξαδέλφου των Αποστόλου Γιάνναρη.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

	ΔΡΧ.
Νικ. Α. Καραγιάννης	500.000
Βασ/κή Παπανικολάου	10.000
Βαρβάρα Βιέρα	10.000
Νικόλαος Δ. Θεοφάνης	6.000
Κωνστ. Ν. Καραγιάννης	5.000
Μαρία Απ. Γιάνναρη	15.000
Σπυρίδων Βέλλιος	3.000
Γεώργ. Α. Καραγιάννης	1.000
Χαρίκλεια (Τριρώνη) Α. Καραγιάννη	1.000

Μαγδαληνή Παπακωνσταντίνου	5.000
Αναστασία Ι. Μάρρου	10.000
Ελένη Σκεπαρνιας	5.000
Αντώνιος Σκεπαρνιας	10.000
Οικ. Γεωργίου Φούρλα	10.000
Οικ. Σταύρου Αγγελάκη	5.000
Παπαγιάννης Σαλτός	5.000
Ευθυμία Σχισμένου	2.000
Οικ. Χρήστου Μιζήθρα	5.000
Κωνσταντίνος Γ. Φλώρος	5.000
Οικ. Αλεξ. Φλώρου	5.000
Σπυριδούλα Σουφλερού και Ευαγγελία Μιχαλίτση	5.000
Οικ. Βασ. Παπακώστα	10.000
Οικ. Γεωργίου Ν. Καραγιάννη	5.000
Οικ. Δημητρίου Τσόγκα	5.000
Μαγδαλ. Γιοβανοπούλου	3.000
Γεώργιος Τσιτζίλης	2.000
Οικογ. Ευαγγελίας Πετράκη	5.000
Ανώνυμος	5.000
Χρήστος Κώτσαλος	5.000
Παπανίκος Μασγάλας	10.000

Από την Αμερική

	ΔΟΛ.
Ανώνυμος	100
Μαγδαληνή Ντρίδα	100
Ιωάννης Θ. Καλαθάς	100
Ιωάννης Ε. Πανάγος	150
Ειρήνη Ι. Μασγάλα	100
Οικογένεια Τζανή	30
Οικογ. Ι. Μπρέλλου	30
Οικογ. Δ. Λίγκα	100
Οικ. Δημητρίου Αν. Πλάκα	200
Οικ. Δημητρίου Θ. Μάλλιου	200
Ιωάννης Γιαννάκος	150
Βασίλειος Κώτσαλος	100
Γεώργιος Κώτσαλος	100
Οικ. Γεωργίου Ευθ. Πανάγου	100
Όλγα Ράμμου	100
Αικατερίνη Κωστοπούλου	200
Ανώνυμος	1.000
Νικόλαος και Μαρία Καραγιώργου	50
Ευδοξία Τσίτσου	30
Κωνσταντίνος Ι. Μασγάλας	150

● Για τυχόν παράλειψη ζητούμε συγγνώμη.

Εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Νεοχωρίου Ναυπακτίας ευχαριστούμε θερμώς όλους τους απανταχού ευρισκομένους Νεχωρίτες που πρόσφεραν για την Εκκλησία του χωριού μας, και τους ευχόμαστε η Παναγία μας να είναι πάντα μαζί τους και να τους χαρίζει ό,τι επιθυμούν.

Ολόκληρος ο απολογισμός των εργασιών θα δημοσιευθεί μετά το τέλος των εργασιών.

Ο Πρόεδρος του Εκκλησ. Συμβουλίου
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΣΓΑΛΑΣ
Ιερέυς.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ
ΓΙΑ ΕΡΓΑ

	ΔΡΧ.
Ολυμπία Τσέλιου	1.000
Ελένη Ευαΐδη (γένος Δ. Μπουραζέρη)	2.000
Μαγδαληνή Γράφα (γένος Σ. Σβούκα)	4.000
Ευάγγελος Μαρούδας	5.000
Μάκης και Χάιδω Δενδρινού (γένος Κ. Μάλλιου)	10.000
Χρήστος Σ. Μάλλιος	2.000
Κων. Απ. Καραγιάννης	1.000
Πολύκαρπος Λειβαδίτης	5.000
Ιωάννης Κ. Λαζοδήμος	5.000
Κωνστ. Δ. Μάλλιας	5.000
Ιωάννης Δ. Μάλλιος	5.000
Κωνστ. Καλλιμάνης	5.000

➡ Συνέχεια στη σελίδα 7

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΛΑΤΣΩΝΗΣ: Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΚΑΛΩΣΥΝΗΣ

Την Κυριακή 21 Αυγούστου 1988 ο Σύλλογός μας επέλεξε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του αείμνηστου γιατρού Β. Κολατσώνη με τη συμπλήρωση 40 χρόνων από το θάνατό του.

Μετά την επιμνημόσυνη δέηση ο κ. Π. Βλάχος είπε τα εξής:

Τον Αύγουστο του 1948, το ξεριζωμένο και σκορπισμένο τότε Νεχώρι, από ένα άγριο πόλεμο, έχανε ένα από τα επιλεκτά και κορυφαία μέλη του, τον γιατρό Βασίλειο Κολατσώνη. Πέθανε στο Αγρίνιο διωγμένος κι αυτός από το χωριό του, όπως όλοι. Σαραντά χρόνια φέτος από τότε κι οι Νεχωρίτες τελούν το μνημόσυνο αυτό με πρωτοβουλία του Συλλόγου Νεχωριτών Αθήνας. Μνημόσυνο για να τιμήσουμε τον επισημό, τον Νεχωρίτη, τον άνθρωπο.

Για τους νεότερους, που ίσως έχουν μόνο ακούσει το όνομα, να πούμε ότι ο Β. Κολατσώνης γεννήθηκε στην αρχή του αιώνα και νεότερος, μόλις 21 ετών έγινε γιατρός. Από τότε έμεινε στο χωριό και αφιερώθηκε στην υπηρεσία της επιστήμης και του ανθρώπου. Για περισσότερα από 25 χρόνια ήταν ο γιατρός, ο κοινωνικός παράγοντας, ο κοινοτάρχης κατά καιρούς, το στήριγμα και ο βοηθός σε κάθε δυσκολία ατομική και κοινοτική. Το Νεχώρι ήταν τυχερό που όλο αυτό τον καιρό είχε δικό του γιατρό, αλλά κυρίως γιατί είχε γιατρό το Β. Κολατσώνη. Εκτός από το χωριό η περιοχή των γύρω χωριών ήταν πεδίο δράσης του, που συχνά έφτανε σε μακρινά

χωριά. Κι ως φανταστούν οι νεότεροι με τί δυσκολίες μπορούσε κανείς να κυκλοφορεί στην περιοχή μας χωρίς δρόμους και συχνά χωρίς γιοφύρια στο Φιδάρη και άλλα ρέματα. Δεν θα ασχοληθώ με το πολυσχιδές έργο κι όχι μόνο ιατρικό του Β. Κολατσώνη. Οι παλιότεροι το ξέρουν, το λένε, το διηγούνται. Σήμερα ήθελα να κάνω μερικές σκέψεις με την ευκαιρία του μνημοσύνου αυτού, που αναφέρονται στην ιατρική και το γιατρό της εποχής εκείνης και της σημερινής. Η ιατρική της εποχής εκείνης μοιάζει να μην έχει σχέση με τη σημερινή από πλευράς γνώσεων, δυνατοτήτων, αποτελεσμάτων. Η σημερινή πρόοδος είναι τρομακτική. Όμως στην κοσμογονική αυτή μεταβολή που έγινε υπήρξε επηρεασμός και του γιατρού σαν ατόμου και κοινωνικής μονάδας. Και το ερώτημα είναι: Ο σημερινός γιατρός έγινε καλύτερος από το γιατρό τον πριν 40 ή 50 χρόνια; Καλύτερος αναμφισβήτητα σε γνώσεις, μέσα, τρόπους θεραπείας. Έγινε καλύτερος και στη στάση του απέναντι στον άρρωστο; Το να είναι αμφίβολο. Κι αυτό γιατί εμείς γνωρίσαμε και ζήσαμε το γιατρό Β. Κολατσώνη, που ήταν ο γιατρός με την έννοια του Ιπποκράτη, ο γιατρός του καθήκοντος, ο γιατρός με την έννοια του χριστιανισμού, ο γιατρός της Αγάπης, ο γιατρός της Ελληνικής παράδοσης, ο οικογενειακός γιατρός.

Ο Β. Κολατσώνης με την καλωσύνη αξιοποιούσε τις τότε δυνατότητες της ιατρικής κι έφτανε σε θαυμάσια αποτελέσματα. Κυρίαρχο στοιχείο της ιατρικής του η αγάπη στο συνάνθρωπο, η ανθρωπινή συμπαραστάση. Αυτό το καταλαβαίνουμε περισσότερο σήμερα που μερικές φορές κυρίαρχο στοιχείο της ιατρικής είναι οι τεχνολογικές δυνατότητες, το πολύπλοκο μηχανήμα, το φανταχτερό, αλλά άψυχο εργαστήριο. Κι όχι σπάνια σήμερα ο γιατρός περιορίζεται να διεκπεραιώνει την ευμηγορία των μηχανημάτων, χωρίς ο ίδιος να παίζει τον αποφασιστικό ανθρώπινο ρόλο. Όταν ο γιατρός αντιμετωπίζει τον ανθρώπινο πόνο, χρειάζεται το απόθεμα καλωσύνης της δικής του καρδιάς για να δώσει βοήθεια και ανακούφιση. Απόθεμα που στην περίπτωση του Β. Κολατσώνη ήταν ανεξάντλητο. Ο λόγος του απλός και κατανοητός, διανοημένος με χιούμορ έδινε συχνά μεγαλύτερη βοήθεια από τα φάρμακα και τις ενέσεις. Η πληθωρική παρουσία του σωματικά και ψυχικά επιδρούσε ευεργετικά εκεί που οι δυνατότητες της ιατρικής τότε ήταν μηδαμινές. Έδινε τη μάχη με τις γνώσεις, την εμπειρία, αλλά και με την καλωσύνη. Ας μη ξεχνάμε ότι δεν υπάρχουν γενικά ασθένειες, υπάρχουν ασθενείς. Καθένας που πάσχει είναι μια ξεχωριστή περίπτωση, ανθρώπινη περίπτωση, κι όχι

μια περίπτωση της κάθε ασθένειας.

Δεν κατέχομαι από ρομαντική διάθεση επιστροφής στον καιρό εκείνο, άλλωστε τα ποτάμια δεν γυρίζουν πίσω. Απλώς σκέπτομαι πόσο απαραίτητο, πόσο αναγκαίο, πόσο χρήσιμο θα ήταν σήμερα να υπήρχαν γιατροί σαν την προσωπικότητα του Β. Κολατσώνη αφοσιωμένοι στην ιδέα της υπηρεσίας του ανθρώπου. Διότι αν η ιατρική της εποχής του Β. Κολατσώνη και των συναδέλφων του της εποχής δεν έχει να μας δώσει εντυπωσιακές επιτυχίες, όπως σήμερα, έχει όμως να μας δώσει το παράδειγμα του Β. Κολατσώνη, του γιατρού ανθρωπιστή, του γιατρού της αγάπης και καλωσύνης.

Κλείνοντας τις λίγες αυτές σκέψεις θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι ο γιατρός Β. Κολατσώνης πέθανε φτωχός με μόνη του περιουσία τα αρκετά για την εποχή φάρμακα που είχε και που αρπάχτηκαν και λεηλατήθηκαν. Ακόμα πέθανε από αναζωπύρωση παλιάς φυματίωσης τη χρονιά ακριβώς που ανακαλύφθηκε το πρώτο ουσιαστικό φάρμακο για τη φυματίωση.

Το Νεχώρι, που είχε το πρόνομο να είχε γιατρό το Β. Κολατσώνη, τιμά σήμερα με το απλό αυτό μνημόσυνο τη μνήμη του, θυμάται τον άνθρωπο και επιστήμονα και εύχεται στο θεό να του χαρίσει αιώνια ανάπαυση. Αιωνία η μνήμη του.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε του Συλλόγου Νεχωριτών.

Επιθυμώ μέσω εσάς και της εφημερίδας «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» να ευχαριστήσω εσάς, το Σύλλογο και όλους τους συγχωριανούς που με τόση αγάπη συμπαρασταθήκατε στις δύσκολες μέρες που περάσαμε με την αρρώστια του άνδρα μου Κώστα Συρσίρη.

Η συμπαράσταση όλων σας ηθική και οικονομική, είχε σαν αποτέλεσμα την ενθάρρυνση του συζύγου μου και συνεπώς την θεατική της κατάστασής του.

Ευχαριστώ όλους από καρδιάς.

ΖΩΗ ΣΥΡΣΙΡΗ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους κάτωθι που πρόσφεραν δώρα για την λαχειοφόρο αγορά του Συλλόγου μας που έγινε στο χωριό στις 23 Αυγούστου, και έφερε καθαρό κέρδος δραχμές 160.000 δρχ.

Δημήτριο Σαραντόπουλο, Γεώργιο Καλαθά, Στέφανο Μάντη, Νένα Αλ. Φλώρου, Κούλα Γ. Φούρλα, Νικόλαο Ιωάννου, Κωνσταντίνο Καραγιάννη, Μαρία Π. Βλάχου, Γεώργιο Ζώνη, Χρήστο Ν. Τσέλιο, Μιχαήλ Ρηγάτο, Φούλα Κωνσταντινίδη, Αδελφούς Σερεβέτα, Κωνσταντίνο και Ιωάννη Μάλλιο, Γεώργιο Α. Μάλλιο, Δημήτριο Σαλτό. Επίσης τους κ.κ. Μιλτιάδη Γκαντζούνη και Σπ. Ζαφείρη που πρόσφεραν από ένα πίνακα ζωγραφικής αξίας.

ΦΑΣΟΛΑΔΑΣ ΔΕΙΠΝΟ: ΕΝΑΣ ΘΕΣΜΟΣ

Έχει πια καθιερωθεί. Είναι έθιμο. Εννοώ το δείπνο με φασολάδα στο χωριό την τρίτη μέρα του πανηγυριού (25 Αυγούστου). Τα δύο προηγούμενα χρόνια δεν είχα παραστεί στη φασολάδα και εφέτος με χαρά είδα ότι είναι θεσμός πια με καθολική αποδοχή. Ίσως θα σκεφτόταν κανείς ότι ο κόσμος θα βαριόταν ύστερα από άγρυπνες τρεις νύχτες να στρωθεί πάλι για φαγητό, τραγούδι και σχετικό ξενύχτι (για μερικούς γίνεται απόλυτο). Η αθρόα όμως συμμετοχή όλων μας διαψεύδει την πρώτη σκέψη και αναζητεί μια εξήγηση. Η βραδυά της φασολάδας είναι «δική μας» κατάδική μας. Αφού φιλοξενήσαμε σαν χωριό τόσους και τόσους, τώρα μένουμε μόνοι μας, ίσως κουρασμένοι από το προηγούμενο τριήμερο, ίσως μπουχτισμένοι από την προηγούμενη κρεοφαγία, αλλά σίγουρα κεφάτοι μπρος σ' ένα πιάτο υπέροχης φασολάδας και το σπουδαιότερο με ησυχία χωρίς τα αυτιά μας να τσιρίζουν από τα μεγάφωνα του, κατά τα άλλα συμπαθούς, Νίκου Αράχωβα.

Πολλοί έχουν διερωτηθεί πώς γίνεται τόσο νόστιμη η φασολάδα αυτής της βραδιάς. Μου είπαν ότι το μυστικό βρίσκεται στην ποσότητα που μαγειρεύεται (εφέτος 3 καζάνια γεμάτα), ακόμα

στα καλά υλικά και θέβαια στους καλούς μαγείρους. Κι έτσι είχαμε μια φασολάδα εξαιρετική. Οι ελιές συμπληρώναν το φαγητό. Μερικοί μερακλήδες φάγανε και στουμπιστά κρεμύδια.

Απαραίτητο συνοδευτικό το κρασάκι, στην πλειοψηφία του καλό (δεν λάλησε παρά τον καύσωνα). Και οι συνδαιτυμόνες πολλοί —πρόχειρα τους υπολόγισα σε 250. Φασολάδα όμως γεύτηκαν και άλλοι που λόγω κωλύματος, δεν παραβρέθηκαν στην πλατεία. Η χαρά και το κέφι απλονόταν παντού και θα πρέπει ιδιαίτερα να αναφέρουμε την πρόθυμη νεολαία μας που εκτελούσε άψογα χρέη σεβιτόρων. Ο καθιερωμένος χαιρετισμός από τον πάντα ακούραστο και χαρούμενο Γιώργο Ι. Γιάνναρη ήταν μια νότα δροσιάς και ξεσπάσματος χάρας. Ο Γιώργος έχει αποκτήσει ύ-

φος, στυλ και ευχέρεια, που σίγουρα θα τα ζήλευαν πολλοί απ' αυτούς που θέλουν να συνεγείρουν τα πλήθη! Αλλά και το πλήθος ανταποκρίθηκε με πάθος στο φινάλε του ομιλητού. Ιδιαίτερα όταν του προσφέρθηκε «ανθοδέσμη» από μισοξεραμένη ακακία. Το τραγούδι ήρθε αυθόρμητα και ακούστηκαν μαζωχτά και συρτά και τσάμικα και τραπέζιου παραδοσιακά, απλά και αγνά, για ν' αντισταθμίσουμε έτσι την, ευτυχώς εφέτος όχι πολύ μεγάλη, ηχορύπανση από γυφτοτσιφετελίσια. Κι η βραδιά κύλησε όμορφα και ωραία με ευχές για του χρόνου στην φιλόξενη και απλόχωρη πλατεία μας με το πνεύμα της ομαδικότητας και της ομόνοιας. Χαρακτηριστικά πού θα μας διακρίνουν πάντα, γιατί έτσι τα βρήκαμε και έτσι θα τα διατηρήσουμε.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

★ ★ ★

Η ΦΑΣΟΛΑΔΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Το Εθνικό μας φαγητό είναι η φασολάδα έγινε πια δυσεύρετη στην προσφιλή μας Ελλάδα ο κόσμος βίον φτωχόν έπαψε να περνάει και οι Νεχωρίτες οι σύγχρονοι έγιναν σαρκοφάγοι.

Δεν τους μαστίζει ευτυχώς, η φτώχεια η παλιά τους, όλοι με κρέας σήμερα γεμίζουν την κοιλιά τους κι έγιναν πια οι Νεχωρίτες, χωρίς τη φασολάδα λιγότερο... εκρηκτικοί σε όλη την Ελλάδα!

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΖΗΣ

ΓΑΜΗΛΙΑ ΕΘΙΜΑ (Της νύφης το τραγούδι)

Οι καλεσμένοι στου γάμου το τραπέζι τρώνε. Η νύφη, ορθή και μη καθούμενη, ούτε τρώει (δεν κάνει, λέει, να τρώει η νύφη «να μη φάει την πεθερά της» — να μην πεθάνει η πεθερά της) ούτε πίνει, ούτε κραίνει, μόνο καμαρώνει κι ούλο προσκυνάει. Ορθές κι οι τραγουδηστούδισες τραγουδάνε της νύφης το τραγούδι:

«Τ' αϊκούς, κυράτσα νιόνυφη, τί λέει τ' Άγιο Βαγγέλιο;
Να τιμάς την πεθερά σου να σε λεν κυράτσα νύφη.
Τ' αϊκούς, κυράτσα νιόνυφη, τί λέει τ' Άγιο Βαγγέλιο;
Να τιμάς τον πεθερό σου να σε λεν κυράτσα νύφη.
Τ' αϊκούς, κυράτσα νιόνυφη, τί λέει τ' Άγιο Βαγγέλιο;
Να τιμάς τα συγγενάδια (=κουινιάδια) να σε λεν κυράτσα (νύφη).
Τ' αϊκούς, κυράτσα νιόνυφη, τί λέει τ' Άγιο Βαγγέλιο;
Να τιμάς και τους γειτόνους να σε λεν κυράτσα νύφη».

Αυτά μια φορά κι έναν καιρό — εδώ κι εξήντα - εβδομήντα χρόνια.

Κι ως τις μέρες μας η νύφη έπρεπε νά 'ναι «τύπος και υπογραμμός»: συγκρατημένη στο φαί της (κρασί; πωπωπώ! μόνο νεράκι!), προσεκτική στα λόγια της, στα φερσίματά της μετρημένη, στο χορό της ταπεινοκαμαριάρα. Καί, βέβαια, να δείχνει καταδεχτική, χαρωπή, δροσερή.

Τώρα η νύφη (η χειραφετημένη ντε!) και τρώει και πίνει και φουμάρει. Και περιφερόμενη από τραπέζι σε τραπέζι, χαριεντίζεται θαρρεσιάρικα με τους συνδαιτυμόνες. Νέοι καιροί, νέες γενεές, νέα ήθη!

ΔΗΜ. Φ.

ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΕ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

Όπου κι αν βρίσκεσαι, μὴν ξεχνᾶς τὸ Χωριό μας.

Βοήθησέ το ὅσο μπορείς κι ὅταν μπορείς, γιὰ νὰ τὸ βρεῖς καλύτερο σὰν ξαναπᾶς.

Ε' ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

1. 'Επί τουρκοκρατίας, έκτος από την τουρκική Διοίκηση, υπήρχε και η αυτοδιοίκηση των υποδούλων. Καθώς σημειώνει ο ιστορικός 'Απ. Βακαλόπουλος: «Η αυτοδιοίκηση των 'Ελλήνων, όσο ελαττωματική και άτετλη και αν ήταν, κράτησε σε ένδοξη κατάσταση ένα είδος αυτονομίας τους 'Ελληνες, συντήρησε δηλαδή την εθνικότητά τους. Χωρίς την αυτοδιοίκησή τους θα ήταν πολύ δύσκολο, αν όχι αδύνατο, να ξεσηκωθεί το ελληνικό έθνος κατά των τούρκων». (Ιστορία του Νέου 'Ελληνισμού, 5,371).

Η αυτοδιοίκηση λειτουργούσε σε δύο επίπεδα: το επαρχιακό και το κοινοτικό. Η αυτοδιοίκηση στα Κράδα δεν μας είναι επαρκώς γνωστή. Μά δεν άπαιχε πολύ απ' όσα γράφει ο Μάουερ:

«Κάθε πόλη, χωμόπολη και χωριό, διορίζει έναν προεστό, έναν αντιπρόσωπο δηλ. που την εκπροσωπούσε σε μία γενική συνέλευση. Και εκεί εκλεγόνταν, κατά πλειοψηφία, οι προεστοί που θα αποτελούσαν το επαρχιακό συμβούλιο και ο καθένας τους θα γινόταν ο κοτσάμπας στον τόπο του. Οι εκλεγμένοι αυτοί προεστοί σ' άλλα μέρη της επαρχίας ήταν ισόδια μέλη στο επαρχιακό συμβούλιο, σ' άλλα εφαρμόζονταν ή κληρονομική διαδοχή και σ' άλλα εκλεγόνταν μόνο για δύο ή τρία χρόνια». (Ο 'Ελληνικός λαός, μεταφρ. 'Ολγας Ρομπάκη, 'Αθ. 1976, σελ. 80). Οι ραγιάδες Κραδαρίτες εκπροσωπούνταν ενώπιον της τουρκικής 'Αρχής από δύο βεκιλέρ (επιτρόπους). Συνήθως από τον Καναδό και τον Σισιάνη, τα δύο «τρανά τζάκια» των Κραδαίων. (Η πολιτικοστρατιωτική δράση των δύο οικογενειών συνεχίστηκε ως τις μέρες μας). 'Επί Κυβερνήτη συστήθηκε τριμελής 'Επαρχιακή Δημογεροντία Κραδαίων, συνεργαζόμενη με τον Προσωρινό Διοικητή Καρπενήσιου, Κραδαίων και 'Αποκούρου, που είχε έδρα του τον Πλάτανο.

Ποιά ήταν η Κοινοτική αυτοδιοίκηση του Νεχωριού επί τουρκοκρατίας; Ο λόγος ο στοματικός λέει πως «οι κοτσάμπας ήδες, τα κεφάλια, του χωριού, μάζωναν το χαράτι και τ' άλλα βασιλικά δασίματα από τους χωριανούς και τα διναν στο χαράτι σύντας διάδαινε». 'Αλλ' οι Νεχωρίτες κοτσάμπας ήδες θα είχαν (καθώς συνέβαινε και αλλού) κι άλλες δικαιοδοσίες κι αρμοδιότητες: να κρατούν τάξη και ήσυχία, να συνεργάζονται (αν δεν αντιδικούσαν) με τον καπετάνιο - άρματολό του τόπου, να επιλύουν διαφορές, να συμβιβάζουν αντιφρόνους. Κυβερνάγαν μ' αζιάδα: Μην αδικάγαν τον φακίρ φουκαρά, τη φτωχολογιά; Ποιός το ξέρει;

2. Οι Πρόεδροι και οι Πρόεδροι (μετά Κοινοτικά Συμβούλια) κυβερνάγαν τα κοινοτικά κατά τα ισχύοντα νομικά θέματα, αλλά και κατά τα έθιμα και τα συήθια του τόπου. (Μεταπολεμικά ο Πρόεδρος με το Κοινοτικό Συμβούλιο άσκούν σχεδόν μόνο τις κατά νόμο αρμοδιότητές τους).

Οι χειριζόμενοι και διαχειριζόμενοι τα κοινά με όχι καθαρά χέρια επόμενο να δίνουν άφορμες ν' ακούγονται εις βάρος τους (Οι φάουσα να βγάλ!).

Και οι παπάδες κι άλλοι πα-

ράγοντες «έβαναν τη νουρούλα» τους στα κοινοτικά.

Και σε σύναξη συνάζονταν οι χωριανοί, όταν έπρεπε να παρθεί κάποια απόφαση σπουδαία και σημαντική. Βάριγε ή καμπάνα ή το φώναζε ο παπάς στην εκκλησιά: «τό και τό, βλογημένοι, έχουμε σύναξη, κανέναν να μη λείψει». Συνάζονταν στην «Παναγιά», μέσα ή απόξω (Τα ύστερότερα χρόνια ή «συγκέντρωση» γίνεται στο σχολείο). Και συνάζονταν όλοι μικροί και μεγάλοι, άντρες και όσες γυναίκες δεν είχαν άντρες (χρηρευμένες κι όρφανισμένες ή με τον άντρα τους ταξιδεμένον). 'Ο,τι αποφάσιζαν ή σύναξη, σύσσωμο το χωριό, ήταν σεβαστό.

—'Ιγώ δεν τα θάνου μί του χωριού.

—'Αφού του θέλ' του χωριού, του θέλου κι ιγώ.

Λίγοι, πολύ λίγοι, τα θάναν, με το χωριό, δηλ. πήγαιναν κόντρα σ' ό,τι ήθελαν κι αποφάσιζαν οι πολλοί.

3. Συζητούμενα ζητήματα, σε γενική συγκέντρωση ή σε ειδική συνεδρίαση:

α) Να ρογιάσουν β α λ μ α, που θα τσοπανεύει τα χωριανά γελαδαλογογαϊδορουμύλαρα.

('Ως θαλμάς ρογιάστηκε, παλιά, κάποιος Μπαλτάς από τη Ρουσκά Εδρυτανιάς. 'Αχώριστη συντροφιά του μιά μαρούδα να θάνει μέσα το ψωμάκι του, το προσφάι του. Και τον έβγαλαν: Μαρούδα. 'Απόγονοι του οι Νεχωρίτες Μαρουδαίοι).

Το ρόγιασμα θαλάμια σταμάτησε πολύ πριν απ' το 1900. Τα ύστερότερα χρόνια τα χοντρά ζώα —καματερά, φορτιάρικα— μόνο με καμιά βαροχειμωνιά ή όταν τα χρειάζονταν, τα συμάζωναν στο σπίτι, όλο τον άλλον καιρό τα είχαν άπαρτημένα θ-ξω (στο ύπαιθρο). Οι Κεθεμαχαλιώτες λιθάδιζαν στη Μπλασινή, οι Κατωμαχαλιώτες στην Καφάλα. (Υπόψη πως το συήθιο της γιδοβίτσας και του γιδοβιτσίτη δηλ. του μισθωτού γιδοβοσκού για τις μαρτίνες των χωριανών, δεν υπήρχε ποτέ στο Νεχωριό. Τις μαρτίνες του (μιά, δύο, τρεις, τέσσερες στο κάθε σπίτι) τις σκαρίζει καθένας μοναχός του. Συνήθως τις παίρνουν μαζί τους, όλο πάνε για δουλειά (στο χωράφι, στο μύλο, στο λόγγο). Συνήθως όμως τις σκαρίζουν τα παιδιά τους, τα τσοπανούδια —όλοι μας δά έχουμε κά-νει τσοπανούδια!).

β) Να θάλουν π ρ α ι δ α ρ η, που θα φυλάει τα κηπόγιορτα, τ' άμπέλια, τα καρπόκλαρα (δ-πωροφόρα), τις σπαρμουδιές, τα καλαμισμένα μπαϊρία κι άγρίδια, τ' αστυνομιμένα λόγγια, όλα τα φλασμένα, ιδιωτικά ή κοινοτικά.

Το π ρ α ι δ α ρ ι α τ ι κ ο πλερώνεται σε καλαμπόκι κι άνάλογα με τα χτήματα που 'χε ο καθένας. 'Αλλ' ο πραιδάρης είχε και τα τυχερά του: το π ο ι δ ο κ ό π ι (σύλληπτρα) που έπαιρνε όταν έπιανε ζώο μέσα σε ξένο σύνορο: αν το ποδοκοπι-σμένο ήταν άφεντο, το βάριγε δημοπρασία κι ό,τι έπαιρνε, δικά του.

Όταν ο πραιδάρης έπιανε παιδιά να κλέβουν, τα καρβούνιζε και τα φερνε δεμένα και καρβουνισμένα στα μαγαζιά να τα ντροπιάσει. Τις γυναίκες, που

έγδαιναν τα κήπια του κοσμάκη, τις έφερνε στο χοροστάσι με την ποδιά γιομάτη τα κλεψιμεία, να τις ρεζιλίσει: «Φτού σ', παλιουμασκαρού! Φτού σ', παλιουκλέφτρα!».

'Αλλ' ο πραιδάρης και τα συήθια του άνήκουν στα περασμένα (τ' όνομα «πραιδάρης» μόνο σ' άστεία λέγεται). Τη θέση του πραιδάρη πήρε ο άγροφύλακας. Έλεγε ο Καλαθίνος: «Το 1927 μπήκα άγροφύλακας. Με διορίσε το 'Αγρονομείο και μ'όδινε 500 δρχ. το μήνα. Για ποδοκόπι έπαιρνα κατά κεφάλι 5 δρχ. στα μεγάλα (μουλάρια, γελάδια) και 2 δρχ. στα μικρά (γίδια, πρόβατα). Τ' άφεντα τα θάναν δημοπρασία, αλλά τα χρήματα τα έσπραττε το 'Αγρονομείο. 'Αμα γένεταν ζημιά, έπαιρνα δυό έκτιμητάδες, έκτιμαγαν τη ζημιά (τόσο στάρι, τόσα σταφύλια) κι ο άγροζημιωτής τα δινε στον ζημιωμένο. 'Αγροφύλακας πριν από μένα χρημάτισαν ο Καραμυνέδας, ο Μαντζαδίνης, ο Σαβδόκοιός, ο Μπουλός».

Μεταπολεμικά ο άγροφύλακας διορίζεται κατά τις διατάξεις του νόμου. Διορισμένοι, μεταπολεμικά, άγροφύλακες οι Κρανιας Χρίστος (1950—1958), Χαρμαντζής Γεώργιος (1958—66), Πανάγος Κωνσταντίνος (1966 κ. έξ.).

γ) Να διορίσουν ν ε ρ ο φ ό ρ ο, που θα κουμαντέρνει το χωριανό νερό, από το Ηουρί κι από τη Δέση (Τ' άλλα ποτιστικά νερά ήταν ιδιωτική υπόθεση).

Το ν ε ρ ο φ ο ρ ι κ ό σε έ-δος (καλαμπόκι) άνάλογα με τις ώρες του καθενός δικαιούχου, αλλά και με το «πόσα χέρια» (πόσες φορές) θα πότιζε.

Μπελαλίδιχη δουλειά το νεροφορίκι. Δικαιούχοι που δέ χορταίνουν νερό, κάποιοι που θέλουν να παραδίσουν τους άλλους, νεροφόροι που χαρίζονται στον έναν και στον άλλον. Φω-νές, φαγούρες, φοβέρτες. Μαλώματα, μάγγανα, μαλλιοτραδή-ματα.

Νεροφόροι στο χωριανό νερό χρημάτισαν, κατά καιρούς, πολλοί. «Σκληρός» αλλά δίκαιος νεροφόρος τα χρόνια του Μεσοπολέμου ο της Κατοχής ο Πατερέκας ο Βασίλης. «Κάστανα δέ χάρριζε σε κανέναν».

Μεταπολεμικά ο νεροφόρος (ο υδρονομέας) διορίζεται με πράξη του Κοινοτικού Συμβουλίου που έγκρίνεται από τον 'Αγρονόμο. Καί, παρά το έθιμο, κουμαντέρνει και το νερό στις Συνιές. Δεν πλερώνεται σε είδος, αλλά σε χρήμα. (Το 1980 ή άμοιβή του νεροφόρου όρίστηκε σε 10 δρχ. την ώρα. Τώρα κανέναν δέ θέλει να μπει νεροφόρος).

δ) Να μάσουν ο π ο γ ρ α φ έ ς για δάσκαλο ή για παπά. Αυτό σε παλιότερους καιρούς, τον καιρό του γραμματοδιδασκάλου με τη φάκνα και του παπα με το παπαδικό.

ε) Να φυλάξουν τον τόπο δηλ. ν' απαγορέψουν τη βόσκηση ή την ζύλευση ή και τα δύο, για να ντυθεί (ανάδασωθεί) ο τόπος ή για να προστατευθεί κάποιο σπουδαίο έργο.

Με δυό προληπτικά - απαγορευτικά μέσα φυλάγεται ο τόπος: με τον άφορισμό και με το αστυνόμισμα.

Ο προφορικός λόγος διέσωσε πως άφορίστηκε το Κ' ρί, το κεφαλάρι του χωριού: οι χωριανοί σε σύναξη συναγμένοι, πήραν την απόφαση να φυλάξουν το Κουρί —ήταν τότε που έγινε το κόμμα στις Κοκκαλιάρες κι έχωσε το μύλο του Μπιτχαδά, έδω κι έκατο χρόνια. Κι έδωσαν άφοροχάρτι: να ναι άφορισμένοι και τρισκαταραμένοι και θρουκο-λακισμένοι, όποιοι πατήσουν να βουκώσουν ή να κόψουν κλαρί και ξύλα στο Κ' ρί. 'Η άφοριστική αυτή απαγόρευση φυλάχτηκε με φόβο Θεού. Τ' άκούσε κά-ποιοι σημερινοί που έβαλαν χέρι στο Κουρί;

Το αστυνόμισμα ήταν (και είναι) απαγορευτική δασική διάταξη. 'Επί προεδρίας Μπουραζέρη έγινε το αστυνόμισμα του Καρφοπεταλιά, απαγορεύτηκε δηλ. να κόβουν κλαρί και ξύλα, όχι ή βόσκηση, ώστε να ντυθεί ο γυμνός θράχας που πύρωνε το καλοκαίρι. 'Επί Μπουραζέρη έγινε και το αστυνόμισμα της Σηληιάς, απαγορεύτηκε δηλ. να κόβουν κλαρί και ξύλα, αλλά και να βουκώσαν πράματα πανώστρα-τα, ώστε να μην κινδυνεύουν οι στρατολάτες από τις πέτρες που κύλαγαν τα γίδια και να μη χαλάει ή στράτα.

Το 1939 ή Φιλοδασική 'Ενωσή του Νεχωριού ένέργησε για το αστυνόμισμα του Δώθε Δεντρολόγου, από το Κακόρεμα ως την Παλιοδραμπάλα.

στ) Να κανονίσουν τις κατά τόπους σ π α ρ μ ω δ ι έ ς: τη μιά χρονιά πρωιμίες (σιτάρι, βρίζα) στα Παλιονέχωρα, την άλλη χρονιά πρωιμίες και τις 'Αγκορτσιές και τ' 'Ασπροχώρα, έτσι που να μην στριμώνεται το πράμα (τά γιδοπρόβατα).

ζ) Να όρίσουν ποιά μέρα θ' άρχινήσει ο τ ρ ύ γ ο ς, ποιά μέρα θα μαζωχτεί το β ε λ ά ν ι στον άνταμικό Πέρα Δεντρολόγο, πότε θα γίνει ή ά π ο λ υ σ ι α (λευτερή βόσκηση) στις χωραφίες και στον φ' λαούμενο Δεντρολόγο.

(Η Τσελοκίτσιαινα, πάντα διαστική στις δουλειές της μπήκε στον τρύγο πρωύτερα από το χωριό. Και ο Μεμομήτρος ο Πρόεδρος την κατάγγειλε και τη δίκασε. Κι έμεινε μολόνημα).

η) Να θαρέσουν δ η μ ο π ρ α σ ι α το χωριανό λιθάδι στις Μελιστές και να ειπουνε πότε θα μπουνε μέσα τα πράματα των άλλων. Τα λιθαδιάτικα (ένοικια βουκοτόπων και φόροι βουκής) έπαιρνε, παλιότερα, ή 'Εκκλησία, όχι ή Κοινότητα.

θ) Να πάρουν μ έ τ ρ α έ-ναντιών χωριανού που καταπατεί κοινοτικών τόπο ή που έμποδίζει κοινωνικές έργα.

(Ο Καλαθός έφκιασε το μύλο του καταπατώντας χωριανόν τόπο. Κι οι χωριανοί είχαν ξεσηκωθεί έναντιόν του με άναφορές κ.λπ. Κρατού και μιά αίτηση του 1927 με 51 υπογραφές κατά Σπύρου Ζαρκάδα για το νερό της Δέσης).

«Συνοροπάτες» υπάρχουν και τώρα. Κι άς έχει το νού της ή Κοινότητα.

ι) Και ξ ε τ ό π ι σ μ α, άπομύνηση κάποιου άρρωστου μακρυά από το χωριό, γίνεται. ('Ενας Κρανιας, βλογισμένος και ξετοπισμένος στην Τσαπουρνιά, πέθανε. Κι ούτε πεθαμένον δέν τον έφεραν στο χωριό. Τον

πήγαν και τον έθαψαν στον 'Αι Νικόλα. Το μνήμα του είναι το ακόμα. Και στο Γιωργάκη τη λάκα πέθανε από βλογιά ή Καφρίτσου με το κορίτσι της. Τις έθαψαν εκεί παρακατούλια στο ρέμα).

ΣΤ' ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ

1. Τ' άξιολογότερα κοινοτικά έπιτεύγματα —με συλλογική προσπάθεια, με των χωριανών τη συνδρομή σε χρήμα, σε προσωπική εργασία και ένέργειες ή με του Κράτους την οικονομική ή ένίσχυση και την τεχνική βοήθεια— είναι τα έξής:

—'Η αγορά του μοναστηριακού τόπου «Πορέτσια» (1823, 1833, 1841).

—'Η άνάχτιση (1837) και ή άνακαίνιση (1853) της «Παναγιάς».

—'Η κατασκευή της παλιάς Βρύσης του Κατσαούνη (με τις δυό πέτρινες κούπες, που μεταπολεμικά τις έφαγε ή βαροπούλα).

—'Η οικοδόμηση των τεσσάρων έξωκκλησιών (ι, 1892, 1896, 1905) και του Καμπαναριού (1896). Το μαύρο άγκωνάρι με τη χρονολογία είναι τώρα έντοιχισμένο στην αποθήκη.

—'Ο άφορισμός για το Κ' ρί— αυτό το θαυμάσιο προστατευτικό κεφαλάρι του χωριού. 'Αγνωστο πότε ακριβώς έγινε, πάντως επί Παπαγιώργη.

—'Η διάνοιξη της μουλάρόστρας της Σηληιάς (πιθανόν το 1903) και ή δελτίωση του μεγάλόδρομου προς 'Αράχθα.

—'Το αστυνόμισμα του Καρφοπεταλιά και της Σηληιάς (έ-πί Προεδρίας Μπουραζέρη).

—Το Μνημείο πεσόντων (1929) στη μέση της πλατείας, το όποιο έχει μεταφερθεί στη ΒΑ άκρη της (1960).

—Το υδραγωγείο (έγκαινια 1929).

—'Η διέγερση της Πλατείας προς το οικόπεδο Φούρλα (1929).

—'Η τοποθέτηση άρθρωτής σιδηροφυρας στο Φίδαρη (1930).

—'Η άνέγερση του Διδακτηρίου (1931).

—'Η επέκταση και ο έξωραϊσμός της «Παναγιάς» (1934).

—Το αστυνόμισμα του Δεντρολόγου και ή άναδάσωση τ' 'Αι - Γιάννη (1939).

—'Ο άμαξόδρομος Δομνίστας — Νεχωριού — 'Αγίου Δημητρίου (έναρξη 1934 αυτοκίνητο στο χωριό 1952, προς 'Αγιο Δημήτριο 1956).

—'Η κατασκευή τσιμεντογέφυρας στο Φίδαρη (1957).

—'Η άνέγερση Κοινοτικού Καταστήματος (1958), όπου στεγάζονται τα Γραφεία της Κοινότητας, το τηλεφωνείον και ή Κοινοτική Βιβλιοθήκη.

—'Η επέκταση της Πλατείας προς το οικόπεδο Τυλιγάδα (1958).

—'Η έδρυση Κοινοτικής Βιβλιοθήκης (1961).

—'Η άνακατασκευή του δικτύου ύδρευσης (1963).

—'Η τσιμεντόστρωση της πλατείας, του δρόμου προς την «Παναγιά» και προς του Κατσαούνη τη βρύση και άλλων έσωτερικών δρόμων.

—Οι έπισκευές της «Παναγιάς» και των έξωκκλησιών και του διδακτηρίου.

Τα λάθη δέν έλειψαν. 'Αχρω-
Συνέχεια στη σελίδα 7

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Όπως δημοσιεύεται σε άλλη στήλη, κατά την εκδήλωση του Συλλόγου μας για Νεχωρίτες που πέθαναν προλόγισε ο Πρόεδρος κ. Κωνσταντίνος Μάντης και είπε τα εξής:

Αγαπητοί συγχωριανοί, Ο Σύλλογός μας πραγματοποιεί σήμερα την εκδήλωση αυτή προς τιμή ορισμένων αειμνήστων συγχωριανών μας.

Για τα πρόσωπα αυτά θα σας μιλήσει ο Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου μας κ. Κώστας Αλ. Φλώρος.

Με την εκδήλωση αυτή ο Σύλλογός μας δεν κάνει τίποτε άλλο, παρά να επαναφέρει στην μνήμη σας, αλλά και να πληροφορεί τους νεότερους Νεχωρίτες πως μερικοί χωριανοί μας ανεδείχθησαν σε αξιώματα στον Δημόσιο βίο της χώρας μας, και συγχρόνως μερικοί πρόσφεραν υπηρεσίες στο χωριό μας.

Είναι ανάγκη να διατηρούμε στη μνήμη μας τα πρόσωπα αυτά σαν ιστορία, αλλά και με τις εκδηλώσεις αυτές, μας δίνεται η ευκαιρία να συναντιώμαστε σαν χωριανοί για να κρατήσουμε την Νεχωρίτικη εποφή.

Βέβαια είναι και άλλα πρόσωπα μεταγενέστερα αυτών, που τιμούμε σήμερα, για τα οποία ο Σύλλογός μας υπόσχεται να πραγματοποιήσει ανάλογες εκδηλώσεις.

Παρακαλώ τον κ. Κωνσταντίνον Φλώρον να λάβει τον λόγον.

Στη συνέχεια έλαβε τον λόγον ο κ. Κ. Φλώρος, ο οποίος είπε τα εξής:

Στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Νεοχωριτών που έγινε τον περασμένο Γενάρη, αποφασίστηκε να τιμηθούν από το Σύλλογο, εδώ στο χωριό μας, συγχωριανοί μας στρατιωτικοί, που διέπρεψαν ως επιτελικοί αξιωματικοί και ως επικεφαλής στρατιωτικών μονάδων στον πόλεμο 1912—1913 για την απελευθέρωση περιοχών της Ελλάδας που εξακολουθούσαν να βρίσκονται κάτω από τον τουρκικό ζυγό, όπως και στους πολέμους 1917—1922, που είχαν τον ίδιο σκοπό και στον πόλεμο 1940—1941 όταν η Ελλάδα δέχτηκε την επίθεση δύο μεγάλων κρατών και αγωνίστηκε για την ανεξαρτησία και την ελευθερία της.

Την απόφαση αυτή υλοποιεί σήμερα ο Σύλλογός μας, αναθέτοντας σε μένα να μιλήσω για τους συγχωριανούς μας στρατιώτες στο χωριό μας, αλλά και ανεξάρτητα αν δεν τους δόθηκε η ευκαιρία να προσφέρουν κάτι σ' αυτό, υπηρέτησαν την πατρίδα μας με αφοσίωση και αγωνίστηκαν για το μεγαλείο της και γενικά τίμησαν το χωριό μας με το εξαιρετικό τους ήθος και την επαγγελματική τους δράση.

Με την ομιλία μου δεν πρόκειται να εξιστορώ με λεπτομέρειες τη δράση των συγχωριανών μας αξιωματικών. Κάτι τέτοιο θα απαιτούσε χρόνο πολύ και δεν θα εξυπηρετούσε το σκοπό της σημερινής εκδήλωσης, που είναι να τιμηθούν συγχωριανοί μας στρατιωτικοί, να θυμηθούν οι μεγαλύτεροι και να

γνωρίσουν οι νεώτεροι τη δράση τους.

Ο συγχωριανός μας εκπαιδευτικός κ. Δημήτριος Ντούζος, στο βιβλίο του «Λαογραφικά Ναυπακτίας» αναφέρει ονοματεπώνυμα συγχωριανών μας που διέπρεψαν από το 1821 και μετά ως στρατιωτικοί, δημόσιοι υπάλληλοι κ.λπ. Μάλιστα παραθέτει και βιογραφικά στοιχεία για τους:

1. ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΠΑΠΑΝΙΚΟ-ΛΑΟΥ, που γεννήθηκε στο Νεχώρι και πέθανε το 1936. Διετέλεσε ανθυπολοχαγός του υγειονομικού σώματος του στρατού και όταν αποστρατεύτηκε, εγκαταστάθηκε στο χωριό μας και παρείχε ανιδιοτελώς ιατρική βοήθεια στους συγχωριανούς μας, μια και μέχρι το 1924 δεν υπήρχε γιατρός ούτε στο χωριό μας, ούτε στα γειτονικά χωριά.

2. ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΤΑΜΠΟΥΡΗ, που γεννήθηκε στο χωριό μας το 1868 και πέθανε το 1944. Κατατάχτηκε το 1885 στο Προπαρασκευαστικό Σχολείο της Κέρκυρας και μετά φοίτησε στη σχολή υπαξιωματικών, που ήταν ισότιμη με την Σχολή Ευελπίδων. Έλαβε μέρος στους πολέμους του 1897 και 1912—13 ως διοικητής λόχου του 3ου ανεξαρτήτου τάγματος ευζώνων το 1912 και ως διοικητής του τάγματος αυτού το 1913, όπως και στον πόλεμο του 1917—1922. Αποστρατεύτηκε με το βαθμό του αντιστρατήγου.

3. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΠΕΤΣΑ, που γεννήθηκε το 1871 στο χωριό μας και πέθανε το 1949. Το 1896 εισήλθε στη σχολή υπαξιωματικών — αφού πρώτα υπηρέτησε ως λοχίας — και αποφοίτησε μετά τρία χρόνια δεύτερος κατά σειρά επιτυχίας ανθυπολοχαγός πεζικού. Έλαβε μέρος σε όλους τους πολέμους που έκανε η πατρίδα μας από το 1897 μέχρι το 1922 και διακρίθηκε στα πεδία των μαχών ως μαθητής της σχολής υπαξιωματικών το 1897, ως διοικητής τάγματος το 1912—1923 και ως διοικητής συντάγματος και μεραρχίας το 1917—1922. Διετέλεσε γενικός διευθυντής του υπουργείου στρατιωτικών και δύο φορές αρχηγός της χωροφυλακής. Διακρινόταν, όπως από πολλές πηγές

έχω πληροφορηθεί, για το εξαιρετικό ήθος του, για την προσήλωσή του στο καθήκον και για τη μη ανάμειξή του στις κομματικές διαμάχες της εποχής του. Ήταν στρατιώτης της πατρίδας μας με όλη τη σημασία της λέξης και γι' αυτό είχε την πλήρη εκτίμηση και το βαθύ σεβασμό από όλες τις παρατάξεις. Αποστρατεύτηκε ύστερα από αίτησή του το 1930 με το βαθμό του αντιστρατήγου ως διοικητής του 4ου σώματος στρατού και ανακλήθηκε στην ενεργό υπηρεσία στον πόλεμο το 1940—1941.

4. ΓΕΩΡΓΙΟ ΚΩΤΣΑΛΟ, που γεννήθηκε στο χωριό μας το 1893. Ο Γ. Κώτσαλος κατατάχτηκε το 1910 ως εθελοντής στο στρατό και έλαβε μέρος στον πόλεμο 1912—1913 ως λοχίας πυροβολικού. Πέτυχε το 1913 πρώτος στις εισαγωγικές εξετάσεις για τη Σχολή Ευελπίδων και αποφοίτησε απ' αυτή το 1916 ως ανθυπολοχαγός πεζικού, επίσης πρώτος. Έλαβε μέρος στους πολέμους 1917—1922 και 1940—1941. Μετεκπαιδεύτηκε σε ανώτατη στρατιωτική σχολή στη Γαλλία και διατέλεσε καθηγητής σε στρατιωτικές σχολές. Ήταν άριστος επιτελικός αξιωματικός και πολεμιστής, διακρινόταν για το εξαιρετικό ήθος του και την αφοσίωσή του στο καθήκον. Για τους λόγους αυτούς τον εκτιμούσαν εξαιρετικά ανώτεροι και κατώτεροί του και ασφαλώς θα γινόταν —όπως λεγόταν—και αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Στρατού, αν τον Ιούνιο του 1949 δεν φονευόταν σε αεροπορικό ατύχημα. Τότε είχε το βαθμό του υποστρατήγου και ήταν διοικητής μεραρχίας. Με τον θάνατο του Γ. Κώτσαλου ασχολήθηκε και η Βουλή. Ο τότε υπουργός στρατιωτικών και τέως πρωθυπουργός Παναγιώτης Κανελλόπουλος εξήρε στη Βουλή τη δράση και την προσωπικότητα του στρατηγού Γ. Κώτσαλου.

5. ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΜΑΡΟΥΛΔΑ που γεννήθηκε το 1886 στο Νεχώρι και πέθανε το 1958. Κατατάχτηκε στο 3ο σύνταγμα ορειβατικού πυροβολικού και με την έφεση που είχε για μάθηση και πρόοδο πέτυχε να γίνει υ-

παξιωματικός και στη συνέχεια αξιωματικός του πυροβολικού. Ως επιλοχίας του IV συντάγματος έλαβε μέρος σε πολλές μάχες στον πόλεμο του 1912—13, όπως των Γιαννιτσών, Κιλκίς, Λαχανά κ.ά. Επίσης στη Μικρασιατική εκστρατεία ως λοχαγός, διοικητής πυροβολαρχίας του 3ου συντάγματος πεδινού πυροβολικού, πήρε μέρος στις μάχες της Προύσσης, Κιου ταχείας, Σαγγαρίου, Δορυλαίου κ.α. Αποστρατεύτηκε το 1927 με τον βαθμό του αντισυνταγματάρχη και εγκαταστάθηκε στο χωριό μας όπου πρόσφερε πολύτιμες υπηρεσίες. Μια από τις υπηρεσίες αυτές είναι η προσφορά του στην κατασκευή του αυτοκινητόδρομου Ψηλού Σταυρού — Νεοχωρίου — Αγίου Δημητρίου. Έθεσε στη διάθεση του χωριού μας τις τεχνικές γνώσεις του που είχε αποκτήσει στο στρατό και συντέλεσε κατά πολύ στην καλή κατασκευή του δρόμου αυτού.

Εκτός από τους στρατιωτικούς που προανέφερα, πρέπει να αναφερθώ με λίγα λόγια και στη δράση και στην προσωπικότητα και μερικών άλλων, των οποίων η δράση δεν αναφέρεται στο βιβλίο του κ. Ντούζου. Και αυτοί είναι:

1. Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΛΛΙΟΣ, που γεννήθηκε το 1893 στο Νεχώρι. Φοίτησε στη Σχολή Ευελπίδων το 1913—1916. Έλαβε μέρος στη μικρασιατική εκστρατεία και ως λοχαγός μετέδωσε σε πολλές μάχες, στις οποίες διακρίθηκε για τον ηρωισμό και την αυτοθυσία του. Το 1922 λίγους μήνες πριν καταρρεύσει το μικρασιατικό μέτωπο, σκοτώθηκε, μαχόμενος ηρωικά και εμψυχώνοντας τους άνδρες του λόχου του. Για τη δράση του αυτή απονεμήθηκαν μετά το θάνατό του εξαιρετικές τιμές. Ο Κωνσταντίνος Μάλλιος, όπως έχω πληροφορηθεί, δεν τιμήθηκε μέχρι σήμερα από το χωριό μας όπως του άξιζε.

2. Ο ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΠΕΤΣΑΣ και ο ΣΠΥΡΟΣ Ι. ΚΩΤΣΑΛΟΣ, που γεννήθηκαν στο Νεχώρι το 1894 και 1897, αντίστοιχα, και πέθαναν πριν λίγα χρόνια. Φοίτησαν στην Σχολή Ευελπίδων και ο πρώτος ονο-

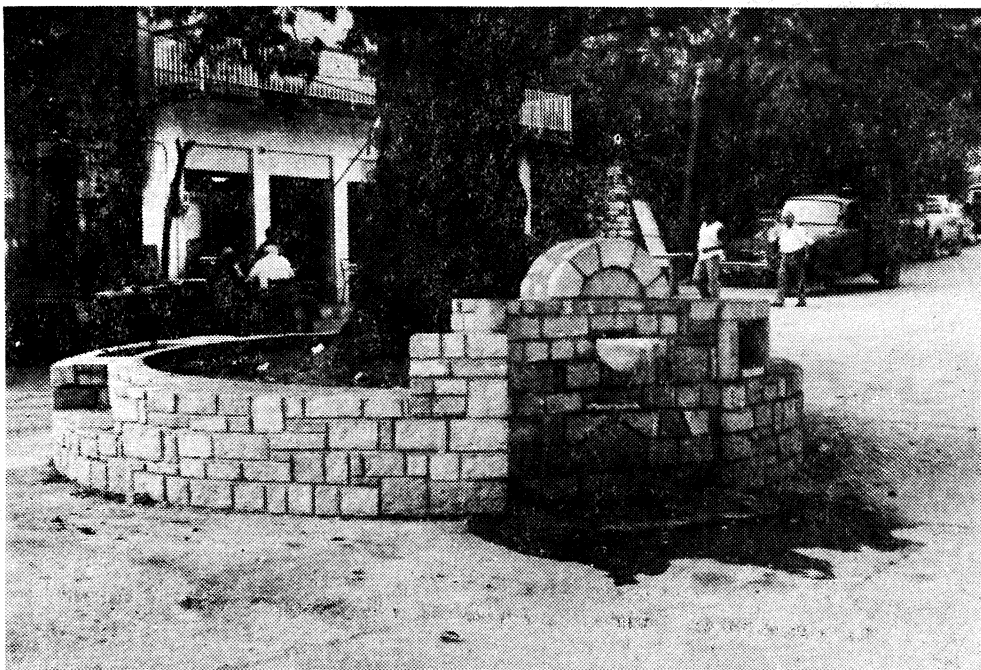
μάστηκε ανθυπολοχαγός πεζικού το 1917 και ο δεύτερος ανθυπολοχαγός πυροβολικού το 1919. Και οι δύο μετεκπαιδεύτηκαν σε ανώτατες στρατιωτικές σχολές και διακρίθηκαν ως άριστοι επιτελικοί αξιωματικοί και πολεμιστές. Έλαβαν μέρος στον πόλεμο 1917—1922. Ο Σπύρος Κώτσαλος μετέσχε και στον πόλεμο του 1940—1941, όπου διακρίθηκε. Ο Ι. Πέτσας δεν έλαβε μέρος στον πόλεμο αυτό, γιατί ήταν στρατιωτικός ακόλουθος στην ελληνική πρεσβεία της Γαλλίας και δεν του επιτράπηκε να έλθει στην Ελλάδα, παρά το γεγονός ότι με επανειλημμένες αιτήσεις του ζήτησε να επιστρέψει και να προσφέρει τις υπηρεσίες του στο βορειοηπειρωτικό μέτωπο, γιατί κρίθηκε από τον τότε αρχιστράτηγο του ελληνικού στρατού Αλέξανδρο Παπάγο, ότι και οι υπηρεσίες του ως στρατιωτικού ακολούθου ήταν πολύτιμες. Αποστρατεύτηκαν, ο Ι. Πέτσας ως υποστράτηγος το 1946 και ο Σπ. Κώτσαλος το 1950 ως ταξίαρχος.

3. Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΘΑΝ. ΣΓΑΓΙΑΣ που γεννήθηκε στο χωριό μας το 1891 και πέθανε πριν 4—5 χρόνια. Κατατάχτηκε σε μικρή ηλικία στο στρατό. Με επανεινέτες προσπάθειες του επέτυχε να γίνει υπαξιωματικός και αξιωματικός πεζικού και έλαβε μέρος στους πολέμους 1912—1913 και 1917—1922, όπου διακρίθηκε για τη γενναϊότητά του. Στο μικρασιατικό μέτωπο τραυματίστηκε μαχόμενος γενναία στην πρώτη γραμμή. Αποστρατεύτηκε το 1935 ως ταγματάρχης.

4. Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΑΝ. ΣΓΑΓΙΑΣ, αδελφός του προηγούμενου, κατατάχτηκε στο στρατό και έγινε υπαξιωματικός και μετά αξιωματικός του πυροβολικού. Πήρε μέρος στον πόλεμο του 1917—1922 και αποστρατεύτηκε ως αντισυνταγματάρχης. Πέθανε πριν από λίγα χρόνια.

5. Ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΠΕΤΣΑΣ και ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ που γεννήθηκαν στο Νεχώρι το 1904 και 1906 αντίστοιχα. Φοίτησαν στη Σχολή Ευελπίδων και ονομάστηκαν ανθυπολοχαγοί πυροβολικού το 1927 ο Ν. Πέτσας και το 1929 ο Γ. Κουβελάς. Ο Ν. Πέτσας έλαβε μέρος στον πόλεμο του 1940—1941. Αποστρατεύτηκε το 1946 με το βαθμό του αντισυνταγματάρχη και πέθανε στις ΗΠΑ το 1987. Ο Γ. Κουβελάς μετά την αποφοίτησή του από την σχολή ευελπίδων, φοίτησε το 1930 σε σχολή αεροπορίας και έγινε αξιωματικός της πολεμικής αεροπορίας με άριστη επίδοση. Έλαβε μέρος στον πόλεμο 1940—1941 και στην εθνική αντίσταση στην περίοδο της κατοχής. Αποστρατεύτηκε με τον βαθμό του αντισμηνάρχου το 1946 και πρόσφατα αποκαταστάθηκε στο βαθμό του υποπτεράρχου.

Στο βιβλίο του κ. Ντούζου αναφέρονται ονοματεπώνυμα και άλλων Νεοχωριτών στρατιωτικών, όπως των Νικολάου Πέτσα, Γεωργίου Κωτσαλού, Χρί-

Άποψη από το συντριβάνι που έγινε στην Πλατεία του χωριού μας, με δαπάνη του Συλλόγου Νεοχωριτών - Ναυπακτίας.

Συνέχεια από την σελ. 1
καθήκον μας προς το χωριό και τους συγχωριανούς μας.

Αιώνια σου η μνήμη.
Μετά μίλησε ο συγχωριανός μας δάσκαλος Αντώνιος Μασγάλας και είπε:

Αείμνηστε σεβαστέ μας Δάσκαλε,

Μάταια σε αναζητήσαμε κι ε. φέτος να σε απενίσουμε με λαχτάρα στην πλατεία του χωριού μας να μας καλωσορίσεις μ' εκείνο το χαμόγελο και την ξεστασιά της Ολύμπιας μορφής σου την ΑΓΑΠΗ ΣΟΥ.

Τόσο έντονη ήταν η παρουσία σου ανάμεσά μας. Νιώσαμε τώρα πως ο χώρος που κατείχες κοντά μας και μέσα στην καρδιά μας ήταν τόσο πλατύς και δε γίνεται να γεμίσει με τίποτα.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΘΗΚΑΜΕ στη σημερινή εκδήλωση —εκδήλωση χρέους τιμής κι ευγνωμοσύνης— όλοι, συγγενείς, φίλοι, γνωστοί κι εμείς οι μαθητές σου.

Στη γενέθλια γη, στο χωριό μας, που τόσο αγάπησες κι εργάστηκες για την άνοδό του, που πότισες με τον ιδρώτα σου και το αίμα σου, αναπαύεσαι ήρεμος και στέκεις ακοίμητος φρουρός στη ρίζα στο πρώτο κυπαρίσσι δίπλα στην εκκλησία μας.

Στο χώρο αυτό όπου γαλούχησες, μόρφωσες και συμβούλεψες μια ολόκληρη γενιά, η προ-

ΟΙ ΟΜΙΛΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ

τομή σου προσφορά σα χρέος και τιμή από τους ξενιτεμένους Νεχωρίτες της Αμερικής στο ψυχικό μας στερέωμα θα θυμίζει αδιάκοπα πως υπήρξες ο δάσκαλος του λόγου και του έργου:

«Ει γάρ καλον πεποίηκα τούτο μνημείον εστί, εί δε μη ουδ' οι πάντες ανδριάντες»...

Το έργο το καλό «ο Πεποίκα» και που μένει μνημείο από την επίδραση του χρόνου ανέπαφο ερχόμαστε εμείς οι μαθητές σου Μεγάλε Δάσκαλε με πόνο ψυχής να υμνήσουμε.

Ήρεμος και απλός, ρωμαλέα μορφή, αγνός και ηθικός, ιδανικός και γενναίος με ισχυρή βούληση και πρωτοβουλία ξεκίνησε από το χωριό μας κι ο ίδιος έμεινε σ' όλη του τη ζωή. Πρόσφερε ολόκληρη τη ζωή του στην υπηρεσία των ιδανικών της Παιδείας και του Έθνους.

Πανήντα τόσα χρόνια έδρασε ως κοινοτικός και εκπολιτιστικός παράγων του Νεχωριού. Ανηφορικός και τραχύς υπήρξε ο δρόμος του. Τον εδάδισε με πίστη και συνέπεια με αποστολική διάθεση και με την ιερή φλόγα του μύστη.

Πρωτοστάτησε σ' έργα κοινής ωφελείας (ο δρόμος πια έ-

χει ταυτιστεί με το όνομά του).

Έζησε δύσκολους καιρούς κοντά στους χωριανούς του. Απάλλυνε αντιθέσεις, καταπράυνε εξάψεις. Ειρηνοποιός σε δίκαιους ή άδικους διαπληκτισμούς. Ενδόμυχος σκοπός του: Να αποτρέψει εχθρότητες για το καλό άκουσμα του Νεχωριού. Όλοι ήθελε να λένε: «Σαν το Νεχώρι».

Κάπου τριάντα χρόνια 1934—1966 (με κάποια μικρά ενδιάμεσα κενά) δασκάλει στο Δημοτικό Σχολείο μας. Πέρασαν μαθητές από τα χέρια του. Και μαθητές των μαθητών του. Όλοι σήμερα κατέχουν αξιοζήλευτη θέση στην Κοινωνία.

Τίμησε το δάσκαλο και τιμήθηκε με το κατ' εξοχήν όνομα του Δασκάλου.

Κι ήταν ο Δάσκαλος ο μεγάλος Δάσκαλος μιας σειράς δασκάλων ντόπιων και ξένων, επωνύμων η ανωνύμων —που έλυσαν σαν το λαμπροκέρι να δώσουν φως— φως Χριστιανικό, φως Ελληνικό στα μαθητοΰδια του —Μικρού Σχολείου μας— όπως χαρακτηριστικά ειπώθηκε και γράφτηκε από άλλον μαθητή του.

Βαθύτατα πιστός, πνευματικός και θεόπλαστος άνθρωπος, γεμάτος καλοσύνη και εθελουσία. Μέσα του έκρυβε «αγάλλματα θεία χρυσά και πάγκαλα» κατά τον Πλάτωνα.

Ηθοπλάστης στάθηκε σ' όλη του τη ζωή, σε κάθε του βήμα δημιουργούσε, εμφυσούσε πνοή εθέρμαινε κι έτρεφε πνεύματα και ψυχές.

Ο Σεβαστός μας Δάσκαλος σ' όλη του τη ζωή δε λιποτάκτησε από καμία ευγενική μάχη. Πίστευε πως η μοίρα του ανθρώπου είναι να είναι διαρκώς επιστρατευμένος, χωρίς καμιά προοπτική αποστράτευσής του.

Πνευματικό και κοινωνικό χρέος ήταν για το Δάσκαλό μας να είναι διαρκώς μαχητής και μεταρρυθμιστής.

Η ζωή του ολάκερη ήταν ένας αδιάλειπτος μόχθος και προσφορά.

ΣΕΒΑΣΤΕ ΜΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕ ΠΑΤΕΡΑ,

Άφησες για όλους εμάς μια βαριά παρακαταθήκη, ένα ολόφωτο παράδειγμα δράσης και προσφοράς.

Η ζωή σου είναι μια επιταγή που εκπλήρωσή της δικαιώνει τη μνήμη Σου.

Σεβαστέ μας Δάσκαλε, Βέβαιον όντες ότι ο Κύριος σου απέδωσε τον της δικαιοσύνης στέφανο, αφού τον αγώνα τον καλό αγωνίστηκες, την πίστη τετήρηκας και τον δρόμο τετέλεκας.

Κοιμήσου εν ειρήνι στο χώρο των Δικαίων.

Ας είναι αιωνία η μνήμη σου.

Τέλος, έκλεισε την εκδήλωση των αποκαλυπτηρίων ο κ. Αλέκος Φλώρος, ως εξής:

Συχαίρω — Αιδεσιμώτατε, Κύριε Προϊστάμενε Δημοτικής Εκπαίδευσης Ναυπακτίας και αγαπητοί μου συγχωριανοί — το Σύλλογο των συγχωριανών μας Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής για την αξιόπαινη πρωτοβουλία, που είχε να τιμήσει τη μνήμη του Χρήστου Παπανικολάου, εξαίρετου Δασκάλου και πρωστάτη του χωριού μας, με την προτομή του, που έγινε με δαπάνες του Συλλόγου αυτού και

που τα αποκαλυπτήριά της έγιναν πριν από λίγο.

Σας παρακαλώ, Κύριε Πρόεδρε του Συλλόγου Νεχωριτών Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, να διαβιβάσετε τα συγχαρητήρια αυτά σε όλα τα μέλη του Συλλόγου σας, τα οποία είναι άξια επαίνου, γιατί αποδεικνύουν και με την πρωτοβουλία τους αυτή, ότι δε ξέχασαν τους ευεργέτες του χωριού μας, αλλά και το Δάσκαλό τους, που τον είχαν πολλά από τα μέλη αυτά.

Οφείλω να ευχαριστήσω —και πιστεύω ότι ανταποκρίνομαι και στη δική σας επιθυμία, αγαπητοί μου συγχωριανοί— τον Προϊστάμενο της Δημοτικής Εκπαίδευσης Ναυπακτίας κ. Βασίλειο Πολιτόπουλο, που ως εκπρόσωπος της Πολιτείας τίμησε, με την παρουσία του στη σημερινή τελετή, τη μνήμη του Δασκάλου

Χρήστου Παπανικολάου και αναγνώρισε με την πράξη του αυτή το πολυσχιδές έργο αυτού.

Η Βασιλική Παπανικολάου, η αφοσιωμένη σύζυγος που έζησε με το λατρευτό της σύζυγο Χρήστο Παπανικολάου αρμονικότητα επί μισό και πλέον αιώνα: και τα τέκνα του Νίκο και Χρυσούλα Ιωάννου, που μαζί με τα παιδιά τους δε παραλείπουν ευκαιρία να εκδηλώσουν και μετά το θάνατό του το βαθύ σεβασμό τους στη μνήμη του, με εξουσιοδότησαν να εκφράσω σε εσάς, Κύριε Πρόεδρε του Συλλόγου Νεχωριτών Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, και σε όλα τα μέλη του συλλόγου σας τις θερμές ευχαριστίες τους, που τιμήσατε τη μνήμη του προσφιούς τους συζύγου και πατέρα με την προτομή του.

Το λαμπρό έργο του Χρήστου Παπανικολάου, είναι παράδειγμα για μίμηση. Αιώνια να είναι η μνήμη του.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΕΡΟΠΕΙΡΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΟΜΗΡΕΙΑ

Σαν να μην έφθαναν τόσες και τόσες μάστιγες της Κοινωνίας, προστέθηκαν κι άλλες, όπως η αεροπειρατεία και η ομηρεία.

Ο ημεδαπός, ο αλλοδαπός και γενικά ο διεθνής Τύπος ασχολείται πάρα πολλές φορές με τα βάρβαρα και τραγικά αυτά φαινόμενα.

Όλοι μας έχουμε παρακολουθήσει, με την «αναπνοή κοιμήμενη» την εξέλιξη κάποιας αεροπειρατείας, κάποιο «Μπόιγκ» ή κάποιας ομηρείας.

Τα κράτη και οι πολιτείες, που είναι τεταγμένες, για την προστασία της ανθρώπινης ζωής από τέτοιου είδους κινδύνους, εμφανίζονται μέχρι σήμερα σχεδόν ανίκανες, να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά, τις δραματικές περιπτώσεις αεροπειρατείας και να προλάβουν τον «κλαυθμό και οδυρμό» των άτυχων επιβατών των αεροπλάνων.

Παραμεφερές φαινόμενο είναι και η εν ψυχρώ απαγωγή και κατακράτηση ανθρώπινων ζωών, για διεκδικητικούς, ή άλλους λόγους. Η ομηρεία ανθρώπων αποτελεί μέγα στίγμα του Πολιτισμού μας. Σύζυγοι, μητέρες, παιδιά εκλιπαρούν τους απαγωγείς για απελευθέρωση των ομήρων και καλή μεταχείριση αυτών.

Μέχρι σήμερα η αντίδραση της παγκόσμιας συνείδησης γίνεται μόνο με εκφράσεις αποτροπιασμού, λύπης, στηλίτευσης και καταδίκης των αεροπειρατών και των απαγωγέων, ή με πορείες διαμαρτυρίας, ή με κατάλληλες διαβουλεύσεις. Υπάρχει βέβαια η πάνδημη οργή και η έντονη αγανάκτηση των λαών, αλλά αυτά δεν επηρεάζουν τους δράστες.

Η αυθαίρετη, η παράνομη, η παράλογη και η απάνθρωπη αυτή ενέργεια των αεροπειρατών, δεν πρέπει ούτε να υπερεκτιμάται, ούτε να υποτιμάται από τα κράτη της διεθνούς Κοινότητας. Χρειάζεται συσπείρωση, συνένωση των προσπαθειών όλων των κρατών της γης, με τη λήψη πιο τελεσφόρων μέτρων. Οι επαίοντες πρέπει να μετελίσουν και να συνεργασθούν σε παγκόσμια κλίμακα για ενιαία αντιμετώπιση των παραπάνω φαινομένων.

Οι αεροπειρατές και οι απαγωγείς πιστεύουν προφανώς στην οξείδωμένη ιδεολογία της βίας, της τρομοκρατίας, της απανθρωπιάς, διότι χωρίς λογική φθάνουν στις πιο ακραίες τραγικές καταστάσεις, απειλώντας τη ζωή αθώων συγγήθως συνανθρώπων και μετατρέποντας τον άνθρωπο σε μέσον, σε αντικείμενο εκδιασμού και διεκδίκησης αιτημάτων. Κι αν αίτημά τους είναι δίκαιο αποστεώνεται, υποθαμιζέται και αποδυναμώνεται, από τον αποτρόπαιο τρόπο διεκδίκησής του.

Το κακό αυτό φαινόμενο, το οποίο αποτελεί χλεύη και ντροπή του σημερινού πολιτισμού, κι αν τελειώνει κατά τον καλύτερο τρόπο, αφήνει στους διαδρόμους των αεροδρομίων ψυχικά ανθρώπινα ράκη και όχι υπερήφανα κράτη, ή μεσολαβήσαντες Οργανισμούς. Άλλωστε τόσο φθηνή είναι η ανθρώπινη ζωή στον καιρό μας;

Όλοι μας, εφ' όσον ταξιδεύουμε με αεροπλάνο, είμαστε υποψήφιοι σε ενδεχόμενη αεροπειρατεία.

Γι' αυτό τόσο απανθρωπιά, τόσο αναλγησία, τέτοιων διαστάσεων σαδισμού, είναι ακατανόητα.

Διερωτάται η ανθρωπότητα, ποιά Μάνα και ποιός Πατέρας γέννησε τους αεροπειρατές και τους απαγωγείς; Μήπως οι Ερινύες της Κακίας και ο Εωσφόρος;

Ας τους φωτίσει ο Θεός να αναγνώσουν, να θρουν το σωστό δρόμο, για να μη βασανίζουν ανθρώπους, δηλαδή τους συνανθρώπους τους και να περιοριστεί, ή να εκλείψει αυτή η ηθική κηλίδα και το κοινωνικό άγος της παγκόσμιας Κοινωνίας.

Η Κοινωνία μας γυρεύει αγάπη και καλωσύνη και όχι επωνεϊδιστη θαναυσότητα, που είναι η αεροπειρατεία και η ομηρεία.

N. ΜΙΑΖΙΩΝΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Συνέχεια από την σελ. 5

στου Μάλλιου, Νικολάου Καλτσά, Νικολάου Ταμπούρη και Χρήστου Σκεπαρνά που ήταν αγωνιστές του 1821 και διατέλεσαν αξιωματικοί του ελληνικού στρατού που συγκροτήθηκε μετά την απελευθέρωση, Ιωάννου Ταμπούρη, Κωνσταντίνου Ταμπούρη, Νικολάου Δημ... Ταμπούρη, Χρήστου Παπαγεωργίου, που διατέλεσαν αξιωματικοί της χωροφυλακής κατά την περίοδο 1860—1930, Ιωάννου Κωτσάλου (πατέρα των Γεωργίου και Σπύρου Κωτσάλου), Αθανασίου Σγάγια (πατέρα των Κωνσταντίνου και Ιωάννου Σγάγια), Αθανασίου Ταμπούρη, Νικολάου Ταμπούρη, που ήταν αξιωματικοί του στρατού κατά την περίοδο 1860—1930, Βασιλείου Κων. Ταμπούρη που διατέλεσε κτηνίατρος του στρατού κατά την ίδια περίοδο, Νικολάου Γεωργίου Καλτσά που ήταν ανθυπασπιστής του στρατού και σκοτώθηκε στο μικρασιατικό μέτωπο, Βασιλείου Σκεπαρνά, αξιωματικού αεροπορίας, Ιωάννου Ζηνέλη, αξιωματικού πολεμικού ναυτικού, Κωνσταντίνου Καραγιώργου, αξιωματικού αστυνομίας πόλεων, Αθανασίου Σβούκα και Κωνσταντίνου Νικ. Πατερέκα, που ήταν αξιωματικοί της χωροφυλακής, Βασιλείου Πατερέκα που διατέλεσε αξιωματικός του στρατού και συμμετέσχε στον πόλεμο του 1917—1922 και που σκοτώθηκε στον Ψηλό Σταυρό το 1947 στον εμφύλιο πόλεμο, όταν υπηρετούσε στον ελληνικό στρατό και Νικολάου Χρήστου Σκεπαρνά που ως εύελπς πήρε μέρος τον Μάη 1941 στη μάχη της Κρήτης και αργότερα κατά το 1943 οργανώθηκε στην αντιστασιακή οργάνωση Ε.Δ.Ε.Σ. Ο Νικ.

Σκεπαρνιάς φονεύτηκε τον Οκτώβριο του 1943 σε σύγκρουση της οργάνωσής του με την αντιστασιακή οργάνωση ΕΑΜ—ΕΛΑΣ.

Όλοι οι προαναφερθέντες τίμησαν το χωριό μας και ορισμένοι απ' αυτούς, που μετά την αποστράτευσή τους εγκαταστάθηκαν στο Νεχώρι, πρόσφεραν πολύτιμες υπηρεσίες σ' αυτό, όπως ο Αθανάσιος Σγάγιας που διατέλεσε πρόεδρος της κοινότητας και έκανε ό,τι του ήταν δυνατό για το καλό της.

Σήμερα στην πολεμική αεροπορία υπηρετεί με το βαθμό του υποσμηναγού ο Ευθύμιος Ιωάν. Βλάχος. Είναι τεχνικός και έχει εκπαιδευτεί και στις ΗΠΑ.

Εκτός από τον Ευθύμιο Βλάχο δεν ξέρω άλλον Νεχωρίτη που να υπηρετεί στις ένοπλες δυνάμεις. Υπηρετούν όμως στην ελληνική αστυνομία ως αξιωματικοί δύο συγχωριανοί μας.

Ο Παύλος Βασιλείου Φούρλας, αστυνομικός διευθυντής Πρέβεζας, εκλεκτός αξιωματικός που ξεχωρίζει για το ήθος και τις ικανότητές του και ο Νικόλαος Γεωργίου Ζαρκάδας που πρόσφατα αποφοίτησε από την σχολή αξιωματικών της ελληνικής αστυνομίας. Ο Σύλλογός μας του εύχεται λαμπρή σταδιοδρομία.

Απ' όσα προανάφερα προκύπτει, ότι Νεχωρίτες έδωσαν το «παρόν» σε όλους τους αγώνες του έθνους μας και τίμησαν με τις εξαιρετικές τους πράξεις το χωριό μας, το οποίο έχουν τιμήσει και πολλοί άλλοι συγχωριανοί μας ως υπάλληλοι του δημοσίου, τραπεζών, οργανισμών, ως γιατροί κ.λπ. και που τιμήθηκαν από την πολιτεία με μεγάλα αξιώματα. Αυτούς ο Σύλλογός μας θα τιμήσει σε άλλη εκδήλωση.

**ΕΝΗΜΕΡΩΣΤΕ ΜΑΣ
ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ
ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ**

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Συνέχεια από την σελ. 4

τηριασμοί, παραμορφώσεις, αλαίσθητες κατασκευές, αντιπαραδοσιακό χρώμα.

2. 'Αλλ' 'αξ σταθούμε σ' ένα παλιό έργο που λίγο τ' εκτιμάμε σήμερα. Είναι ή μουλαρόστρατα της Σπηλιάς.

Η άραδισση Νεοχώρι — Παλιονέχωρο γίνεται δρόμος. Κατέβαινες στη Σκαλούλα κι απ' Τσέλιου πλατάνια, Πουρί, Στενά, Κρεμαστό Νερό, Τριάφι, Νευρικό Νερό, Παλιοκάλυδα, Ζηνέλη δρύση (χώθηκε τώρα) κι ανέβαινες στα Καγκέλια, Κληματαρές, Ράχη Κουκιά κ.λπ. 'Αλλά τότε ο Κλινοδίτης ήταν ήμερότερος και ήρεμότερος. 'Ο τόπος ήταν «γυμνός, τόσο που φίδι δ'εν έσκιζε νά περάσει». Κι οι κατεβασίες λιγοστές κι ακίνδυνες. Σ'αν ξεγυμνώθηκαν τ'άδasia με τ' ανοίγματα και με τ'ά ρόγγια, με τή φωτιά και με τ'εσκούρι κι ήρθαν οι νεροπον-

τές, παράλλαξε κι ο τόπος. Κόμματα έδω, θυβίσματα έκει, νεροφαγώματα, ξεσαρίσματα, ταΐσματα. Κύλησαν χωράφια, χώθηκαν λογγίες, αφανίστηκαν μύλοι (του Μπιτσαδά, του Σιρσύρη). 'Ο Κλινοδίτης γίνηκε φοβερός κι άπέρναγος. Πόσοι και πόσοι δ'εν ξενύχτησαν, αποκλεισμένοι, σ'ε κάποιο ριζοστέφανο άπαγγειασμένοι!

'Απόφαση, λοιπόν, νά γίνει άλλη στράτα, γιά τ' Παλιονέχωρο, ή μουλαρόστρατα της Σπηλιάς. Προϋπήρχε, βέβαια, ένα μονοπάτι, ένα κακοπάτητο μονοπάτι, που δ'εν τ'όφθαλμο καλοπίχερα όποιος κι όποιος. 'Εκει ανάμεσα στη Βρύση και στο Κόμισμα ήταν κίνυνος θάνατος. «Στ'ό Χεσμένο μονοπάτι» δ'εν έχετε άκουστά; (Διάβαινε, λέει, ο γερο - Μάρκος φορτωμένος ένα σακί καλαμπόκι, κάπως παραπάτησε κι ένα τι νά φύγει στο θεόρατο γκρεμό. Και ο καημένος από τ'ό φόβο του χε...). 'Αποκείθε στο Κόμισμα ήταν ο «Κωλογέλης», μια άνηφόρα μ'α τί άνηφόρα! «μαχαίρι» που λέμε.

Στά 1903 με 1904 (ο πατέρας μου ίσια που τ'ό θυμάται — θυμάται τίς καμπάνες που θάρειγαν), επί Παρέδρου Νάσιου Μπαζιώνη και Δημάρχου Κωνσταντάκη Σισμάνη, οι Νεχωρίτες «άνοιξαν» τή μουλαρόστρατα της Σπηλιάς. Χάραξη; Τ'ό παλιό μονοπάτι : Παναγιά — Κοκκαλιάρα — Στρούγγα Πα'παθανάση — Νικολού Σπηλιά — 'Αλωνάκης — Φουντάνα — Χεσμένο μονοπάτι — Κωλογέλης — 'Ασημαχογιάννη Σούδα — Δέντρος — Μεγάλη Λάκα — Ζηνέλη Βρύση — Καγκέλια. ('Αργότερα άνοιχτηκε ή παραλλαγή πρ'ος Κάκαδο — Νέα Καγκέλια — Μπίναρη Βρύση).

Τ'ά «τεχνικά» γίνηκαν με πλέρα. Κάτι έδωσε ο Δημάρχος, κάτι πρόσφεραν όρισμένοι χωρια-

νοί (ο Φλώρος, άλλοι). 'Ο 'Αργύρης, ο Λειβαδιτόννος, ο Παπακωστογιώργης, περίφημοι μαντρόλογοι, με δυσκολία πολλή και κίνυνο μεγάλο (τούς κρέμαγαν με τριχιές) έχτισαν πάνω στ' άπάτητα θράχια τ'ά πανύψηλα «δέματα» (ξερολιθιές) που σώζονται ακόμα. «Στ'ό Λειβαδιτόννο τ'ό σκαλί» τ'ό λέμε.

'Αλλά ή πολλή δουλειά γήγχε με προσωπική εργασία. Βάρεγε ή καμπάνα πρ'ω - πρ'ω κι όλοι οι χωριανοί — ποιός με κασμά, ποιός με φκυάρι, ποιός με λαστό, ποιός με βαριά, ποιός με σφυρί — με τ'ό ψωμάκι τους, με τ'ό φαγάκι τους, με τ'ό κρασάκι τους, ξεκίνηγαν γιά τή δουλειά. Δούλευαν ήλιο με ήλιο. Και τ'ό βράδυ γυρίζοντας όλοι άντάμα τ'ό στήναν στο χορό και στο τραγούδι που «σειέταν ο Κοτρώτσιος». Στερημένοι καιροί, άμειρικοί άνθρωποι.

Και μια λεπτομέρεια: τ'ό νερό της Βρύσης της Σπηλιάς τ'ό ανακάλυψε ή Παπακωστομυγδαλώ. Είχε πάει φαί στον πατέρα της κι έκει πού, πλαγιασμένη, ξεμεισημέριαζε, άκούει «νά θάξει νερό». 'Εσκαφαν και τ'ό 'δγαλαν', κατώστρατα, με δαπάνη του Φλωρογιώργου. «Στ'ό Φλώρου τή βρύση» έλεγαν οι παλιότεροι. Τ'ό νερό της τ'ό είχαν γιατρικό του χάρου — τόσο δροσερό κι έλαφρό είναι, «νερό άφίρι». «Νερό άπ' τ'ό Φλώρου τή βρύση!» πεθύμαγε ο διαψασμένος, «νερό άπ' τ'ό Φλώρου τή βρύση»... όνειρευέταν ο θερμασμένος, «νερό άπ' τ'ό Φλώρου τή βρύση» ζήταγε ο έτοιμοθάνατος. 'Αργότερα ο Τσολαντώνης τ'ό 'δγαλε τ'ό νερό μες τή στράτα κι έχτισε τήν πετρόδρυση. Σ' έντοιχιμένη πλάκα είναι γραμμένα:

ΔΑΠΑΝΗ
ΑΙΜ ΤΟΥ
ΜΠΑ (1926)

(Δαπάνη Δημητρίου Τούμπα, 1926).

ΔΗΜ. ΦΟΥΡΛΑΣ

ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Συνέχεια από την σελ. 1

κός κ. Νίκος Ρέγγος, και ευχαριστήρια στον κ. Ρέγγο, επίτιμο πλέον μέλος του Συλλόγου μας, για την δωρεάν προσφορά του σχεδίου για το συντριβάνι.

Σχετική φωτογραφία σε άλλη στήλη του ΝΕΧΩΡΙΤΗ.

● Στις 20 Αυγούστου, ημέρα Σάββατο, πραγματοποιήθηκε στην Αράχωβα ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ νέων του χωριού μας και νέων της Αράχωβας, όπου νικήτες ανεδείχτησαν οι νέοι από την Αράχωβα με σκορ 2—1.

Είχαμε βέβαια στον αγώνα αυτό και σοβαρό τραυματισμό. Έπαθε κάταγμα στην κνήμη ο Αραχωδίτης νέος κ. Μάκης Ντίνο Παπαμανώλης, που μεταφέρθηκε στο ΚΑΤ για θεραπεία.

Του ευχόμαστε περαστικά.

Την επομένη, 21 Αυγούστου, έγινε και δεύτερος ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ παιδιών Νεχωριτών και παιδιών Αραχωδιτών με νικήτη τους Νεχωρίτες και με σκορ 5—1.

● Την Κυριακή 21 Αυγούστου κατά την θεία λειτουργία έγινε από τον Σύλλογό μας αρτοκλασία και στη συνέχεια μνημόσυνο για τους αειμνήστους ιδρυτές του Συλλόγου μας και τα μέλη αυτού, και συγχρόνως μνημόσυνο για τον αείμνηστο ιατρό Βασίλειο Κολατσώνη, για τα 40 χρόνια από τον θάνατό του. Μετά το τέλος του μνημόσυνου ο ιατρός Παύλος Βλάχος μίλησε για τη ζωή και το έργο του. Η ομιλία του δημοσιεύεται σε άλλη στήλη.

Μετά τη θεία λειτουργία έγιναν τα αποκαλυπτήρια της προτομής του αείμνηστου Δάσκαλου Χρήστου Παπανικολάου, στο προαύλιο του Σχολείου που έχει στηθεί.

Στην αρχή εψάλη τρισάγιο, και στην συνέχεια έγιναν τα αποκαλυπτήρια της προτομής από τον Πρόεδρο του Συλλόγου Νεχωριτών Αμερικής κ. Βασίλειο Κώτσαλο, ο οποίος εν συνεχεία μίλησε για τον αείμνηστο Δάσκαλο. Στη συνέχεια μίλησαν οι Κωνσταντίνος Μάντης, Πρόεδρος του Συλλόγου Νεχωριτών - Ναυπακτίας, ο Δάσκαλος Αντώνιος Μασγάλας και ο κ. Αλέκος Φλώρος.

Οι σχετικές ομιλίες δημοσιεύονται σε άλλη στήλη.

Στα αποκαλυπτήρια παρέστη και ο Προϊστάμενος του 5ου Γραφείου Δημοτικής Εκπαίδευσης Ναυπάκτου κ. Βασίλειος Πολιτόπουλος. Ευχαριστήρια του ανή-

κουν για την τιμή που έκανε να παραστεί.

Η προτομή έγινε με δαπάνη του Συλλόγου Νεχωριτών Αμερικής. Θερμά συγχαρητήρια στο Σύλλογο για την πρωτοβουλία του αυτή.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας 21 Αυγούστου, έγινε στο σχολείο εκδήλωση από τον Σύλλογο Νεχωριτών Ναυπακτίας, για να τιμηθούν Νεχωρίτες αξιωματικοί που διεκρίθησαν για την προσφορά τους στην πατρίδα και πρόσφεραν θετικές υπηρεσίες στο χωριό μας.

Στην αρχή προλόγισε ο Πρόεδρος του Συλλόγου Κωνσταντίνος Μάντης, και στη συνέχεια μίλησε για τα πρόσωπα αυτά ο Γραμματέας του Συλλόγου μας κ. Κωνσταντίνος Αλ. Φλώρος.

Οι σχετικές ομιλίες δημοσιεύονται σε άλλη στήλη.

● Στις 29 Αυγούστου, εορτή της Αποτομής κεφαλής του Προδρόμου, έγινε θεία λειτουργία στο παρεκκλήσιο του Αγίου Ιωάννου και επίσης στις 8 Σεπτεμβρίου, γιορτή για το Γενέθλιο της Παναγίας Θεοτόκου, τελέστηκε λειτουργία στο παρεκκλήσιο του Αγίου Νικολάου στα Καλαθέικα. Και στις δύο λειτουργίες πήγαν πάρα πολλοί χωριανοί μας.

● Επίσης, στις 22 Αυγούστου, έγινε, ύστερα από επιθυμία του κ. Βασιλείου Κώτσαλου, Πρόδρου του Συλλόγου Νεχωριτών Ναυπακτίας, μία άτυπη συνάντηση, στην οποία συμμετέσχον, οι ιερείς Παπαγιάννης Σαλτός, Παπανίκος Μασγάλας, ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Σ. Χολέβας, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Νεχωριτών Ναυπακτίας Κωνσταντίνος Μάντης και τα μέλη Κ. Φλώρος, Αθ. και Π. Βλάχος, Ν. Μπαζιώνης, Δ. Φούρλας, Κ. Δ. Μάλλιος, Π. Μέρμηγκας, Φ. Μέμμος, και συζητήθηκαν διάφορα θέματα που απασχολούν την Κοινότητα.

● Με λύπη μας πληροφορηθήκαμε την διακοπή λειτουργίας του κοινοτικού τηλεφώνου, ύστερα από παραίτηση του Ιωάννου Αρ. Πανάγου, εις τον οποίον αξίζουν θερμές ευχαριστίες, γιατί για πολλά χρόνια εξυπηρέτησε το χωριό και τους χωριανούς μας.

Ελπίζουμε ότι κάποιος άλλος Νεχωρίτης θα θελήσει να αναλάβει το κοινοτικό τηλέφωνο, διότι είναι απαραίτητο για την εξυπηρέτηση του χωριού μας και των χωριανών μας.

★ ★ ★

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Στις 28 Αυγούστου έγινε στην Αμερική, στο ιδιόκτητο πάρκο του Συλλόγου Νεχωριτών Αμερικής, η ετήσια πανήγυρις, στην οποία συγκεντρώθηκαν οι περισσότεροι Νεχωρίτες από τα διάφορα μέρη της Αμερικής που μένουν και επίσης πάρα πολλοί φίλοι των χωριανών μας και του Συλλόγου τους, και που όλοι μαζί γλέντησαν αδελφικά με Νεχωρίτικη αγάπη.

Τους ευχόμθα και του χρόνου! Επίσης γνωρίζομεν ότι το Διοικητικό Συμβούλιο του αδελ-

φού Συλλόγου της Αμερικής είναι το εξής:

Βασίλειος Ι. Κώτσαλος, Πρόεδρος, Σπύρος Γ. Σγάγιας, Αντιπρόεδρος, Ιωάννης Ν. Μάλλιος, Γενικός Γραμματέας, Χρήστος Δ. Λαΐνας, Ταμίας, και μέλη οι κ.κ. Δ. Θ. Μάλλιος, Δ. Α. Μασγάλας, Αθ. Γ. Σγάγιας, Κ. Α. Γιάνναρης, Γ. Θ. Μπαλαφούτας, Νικόλαος Θ. Μπαλαφούτας, Γ. Ι. Κώτσαλος, Γ. Π. Πανάγος, Χ. Κοπάνης, Δ. Ι. Σπανός και Ι. Ν. Σπανός.

Συνέχεια από την σελ. 1

Κωνστ. Μάντης	2.000
Ιωάννης Κωνσταντινίδης	3.000
Γεώργιος Ι. Λειβαδίτης	1.000
Ιωάννης Αθ. Λειβαδίτης	3.000
Γεώργ. Αθ. Λειβαδίτης	1.000
Νικόλ. Αθ. Λειβαδίτης	10.000
Στέφανος Ασημάκης	3.000
Αθανάσιος Κ. Βλάχος	5.000
Παύλος Κ. Βλάχος	50.000

● Τα ποσά των ανωτέρω παρεδόθησαν στον ιερέα του Ιερού Ναού μας Νικόλαο Μασγάλα. Στην συνέχεια πρόσφεραν και οι κάτωθι:

Κούλα Σκουφιά (το γένος Κ. Βλάχου)	2.000
Γεώργιος Καλαθάς	5.000
Ευαγγελία Μπαλογιάννη (γένος Γ. Καλαθά)	3.000
Δημήτριος Σαλτός	5.000
Αθανάσιος Ι. Λειβαδίτης	1.000
Γεώργιος Καραμανίδης	3.000
Ανώνυμος	5.000
Νικόλαος Μπαζιώνης	2.500

Από την Αμερική

Ιωάννης Ν. Σπανός	ΔΟΛ. 1.000
Αικατερίνη και Γεώργιος Κατσικάς (γένος Ν. Βλάχου)	30

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τυχόν νέες προσφορές θα δημοσιευθούν στο επόμενο φύλλο του ΝΕΧΩΡΙΤΗ.

ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΗ

Διευκρινίζουμε ότι ο Σύλλογός μας πέραν του ότι μέλος του Δ.Σ. συνόδεψε τον αρμόδιο εδαφολόγο και μηχανικό στο χωριό, οι οποίοι συνέταξαν σχετική τεχνική και οικονομική έκθεση των ζημιών που έχει ο Ιερός Ναός μας και των εργασιών που πρέπει να γίνουν, και πέραν του ότι συνέταξε μαζί με τον Πρόεδρο του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου την κοινή επιστολή προς τους Νεχωρίτες, και που γι' αυτό τον σκοπό ο Σύλλογος δαπάνησε για αμοιβή μηχανικών και ταχυδρομικά δρχ. 156.000 περίπου, ουδεμία ανάμιξη είχε και έχει ως προς την οικονομική διαχείρισιν και ανάθεση των εργασιών εις τεχνίτες.

ΤΟ ΦΕΤΕΙΝΟ ΜΑΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Συνέχεια από την σελ. 1

(Η δαπάνη έφθασε στο ποσό των 487.000 δραχμών).

Βοηθήστε λοιπόν την λαχειοφόρο αγορά μας, αγοράζοντας λαχεία, έχουμε αρκετά και καλά δώρα.

Σας εύχομαι καλή διασκέδαση και με ευχή, του χρόνου να ανταμώσουμε πάλι. (Η λαχειοφόρος αγορά απέδωσε καθαρό κέρδος 160.000 δραχμές).

Στις 24)8 δεύτερη μέρα του πανηγυριού μας, άρχισε ο χορός με τους φουστανελοφόρους και τις βλαχοπούλες, μετά πλέχτηκε και χορεύτηκε το γαϊτανάκι, χορεύτηκε μαζωχτός και απολυτός χορός, τραγουδώντας με το στόμα μια οι άνδρες και μια οι γυναίκες, και στην συνέχεια συνεχίστηκε ο χορός και το γλέντι με την ορχήστρα του Νίκου Αράχωβα μέχρι τις 11 το πρωί την Πέμπτη 25 Αυγούστου.

Το γλέντι όμως συνεχίστηκε και το βράδυ της Πέμπτης με την συνεστίαση της φασολάδας. Έχει πια καθιερωθεί έθιμο η φασολάδα εδώ και 20 χρόνια.

Το υλικό της φασολάδας φέ-

τος ήταν δωρεά του Γεωργίου Απ. Καραγιάννη, τον οποίον ευχαριστούμε όλοι, όπως ευχαριστούμε τον Μπαρμπα Γιώργο Μαζιά, που κάθε χρόνο μας βοηθάει, και είναι ο Αρχιμάγειράς μας.

Επίσης ευχαριστούμε τον Θωμά Ν. Μασγάλα, γιατί πέρυσιν και φέτος μας έδωσε τα ξύλα για να δράσουμε τη φασολάδα, καθώς και τους κ.κ. Κώστα Φούρλα και Ιωάννη Πανάγο που μας δώσανε τα καζάνια.

Σε άλλη στήλη δημοσιεύεται άρθρο του Παύλου Βλάχου για το έθιμο της φασολάδας.

Έτσι τέλειωσαν και φέτος οι τριήμερες γιορτές της πανηγυρικής και ας ευχηθούμε και του χρόνου να μας αξιώσει η Παναγιά μας να ανταμωθούμε και πάλι.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ
ΕΙΝΑΙ
ΔΙΚΗ ΣΑΣ

ΠΑΡΑΛΟΓΕΣ

ΔΗΜ. Φ.